

Ahu Özyurt

Yerel Olanın Gücü

Türkiye ilginç bir siyasi yıla giriyor. 2014 ve 2015 muhtemelen Türkiye açısından çok belirleyici olacak. Bu sürecin en ilginç aktörleri belki de siyaset dışı oyuncular olacak. Sivil toplum kuruluşları, cemaatler ve basın muhtemelen en kritik noktadalar. Ana akım medyanın hareket alanı giderek daralırken, yerel basının gücü sürpriz bir biçimde tabandan artıyor.

Internet medyası dünyanın pekçok yerinde yerel gazeteleri kapanmaya mecbur etti. Ama Türkiye, Hindistan

gibi gelişmekte olan ülkelerde, Orta-doğu ve Kuzey Afrika'da yerel basın hala çok güçlü. Bunun sırrı çok kişiye erişim gücünde. Metro gibi gazeteler pekçok dünya başkentinde yeni bir akım başlattı. Bedava dağıtılıyorlar ama o kadar çok reklam alıyorlar ki, onlarca kişiyi istihdam edebilme şansları var. Süpermarketler, metro istasyonları, ünlü kahve zincirleri bu tip gazeteleri bedava dağıtarak bir anlamda okuma alışkanlığını canlı tutu-

yor, dijital medya dışında bir alternatif yaratıyorlar.

İstanbul gibi büyük şehirlerde gazete okuma alışkanlığı giderek daha da azalıyor. Büyük gazetelerin tirajları komik denilen seviyelerde. Oysa Maltepe, Beykoz gibi semtlerde kahvehanelerde, büfelerde insanların ellerinde yerel gazeteler var hep. İlçelerinde ne olduğunu merak eden, kimin siyasete gireceğini öğrenmek isteyen insanlar bunu okuyabilecekleri bir mecra arıyorlar artık.

Yerel internet siteleri de derde kimsen çare, çünkü oralar da belli ölçüde polarize olmuş durumda. Kağıda basılan yazının ne etkisi ne de sorumluluğunu taşıyor pekçoğu. Oysa küçük esnaf, mahalle örgütleri, STK'lar, kendi yağıyla kavrulmaya çalışan işyeri sahipleri ancak yerel gazeteler sayesinde seslerini duyurabilirler. Dev inşaat şirketlerinin İstanbul'un her yerini altüst ettiği şu günlerde hayatı yansıtabilen bir tek yerel gazeteler var.

Washington Post, LA Times gibi gazeteler hala ABD'nin güçlü yayın organları. Çünkü yerel konuları en

az ulusal siyaset ya da dünya basını kadar titizlikle yazıyorlar. Bir okulun sorunu, bir mahallenin trafik derdi, hastaneler, marketler, en az Beyaz Saray'daki gelişmeler kadar önemlidir bu gazeteler için. Çünkü insanlar gazetelerde kendi hayatlarını görmek ister. Türkiye'deki ana akım medyanın belki de en büyük sorunu burada. Başka hayatlar, başka dünyalar, satın alınamayacak evler, paraların yetmeyeceği residence, alışveriş merkezleri bizleri çevreledikçe gerçek olana, bizden olana ihtiyacımız daha da artıyor.

Mahallemizde hala ayakkabı tamircisi olması, terzi bulunması, kahvehanemizde insanların sohbet edebilmesi ne büyük bir lüktür. Bu ülkenin en naif ve temiz tarafı komşuluk ve dostluğun yaşadığı ilçelerimiz sokaklarımız, hala cebimizden para çıkışmayınca "yarın verirsin" diyen bakkalımızın olmasıdır. Yerel olan bizden olandır. Bütün renkleri ve farklılıklarıyla içinde yaşadığımızdır.

Bizim olanı hep yaşatmak gerek. Çocuklarımız da torunlarımız da görebilsin diye.

ACI KAYBIMIZ

Çok Sevdığım Eniştem Ata Kaya'yı

ani bir kalp krizi sonucu kaybettim.

Taziyesinde bizi yalnız bırakmayan, telefonla başsağlığı dileyen, yasevinde bizi ziyaret eden başta BDP Eş Genel

Başkanı **Selahattin Demirtaş**, Sur Belediye Başkanı **Abdullah Demirbaş**, BDP İl Eş Başkanı **Zübeyde Zümrüt** ve BDP İstanbul İl Yöneticisi **Hasan Sayan** olmak üzere tüm dostlara ve akrabalara teşekkür ederim.

İshak Karakaş

Temiz Belediye, Deneyimli Başkan

Mustafa Kul

**CHP Kartal İlçesi Belediye
Başkan Aday Adayı**

Yazılı Kültürden Korkmanın Ekonomisi

Mc Luhan'ın tarif ettiği gibi yazılı kültürde başka toplumlara göre daha kısa bir süre geçirip yine Mc Luhan'ın tanımladığı gibi arkayık iletişim biçimlerine benzeşen görsel iletişime, yani televizyon iletişimine, görüntülü iletişime geçen, ağırlıklı olarak görsel medya ile iletişim kuran bir toplum olduğu için midir, yoksa yazıyı, yazılı eserleri ve medya organlarını kriminalize ederek topluma yazarları potansiyel suçlu olarak empoze eden

iktidarlar yüzünden midir, Türkiye toplumunun çoğunluğunun yazılı olan her şeyle ilişkisi epey tuhaf.

Gazetemizin dağıtımından sorumlu insanlar mevcut. Yakın çevremizdeki gençler de bu işi üstlenmiş durumdalar. Ama İshak da ben de okurlarla yüz yüze iletişimden vazgeçemiyoruz ve bazı günler sokaklarda, caddelerde kendimiz dağıtıyoruz gazetemizi. Hele ben. Her sabah gazetenin kapısını bizzat açıyor, bina kapısının önündeki kaldırımdaki işa-

ret levhası direğine tezgahımızı da-
yıyor, yeni haftanın ve önceki birkaç
haftanın sayılarını tezgaha yerleşti-
riyorum. Sonra da bir balya gazeteyi
meydanda, meydan çevresinde gelip
geçenlere dağıtmaya başlıyorum.

Tabii ki, yayaların çoğu, eğer elle-
ri kolları alışveriş poşetleri ya da ço-
cuklar ile dolu biri ya da tek bir başka
nesneyi taşıyamayacak kadar giyim
odaklı, üzerindeki her şeyin kurduğu
giysi sistemine eklemelenmesi, uyması
gereken tip top'lukta biri değilse gü-
lümseyerek ya da merakla ya da tep-
kisiz alıyor uzattığım gazeteyi.

Ama bir alan söz konusu sanıyo-
rum, bir alan mevzu bahis. O alanın
sınırı geçilir geçilmez yazılı ürün suç
çağrıştırmaya başlıyor teklif ettiğiniz
kişide. Bu ticaretin alanı. Ya da ticare-
tin bir türünün, bir seviyesinin alanı.

Bir sonradan görmelik seviyesi-
nin. Bu sonradan görmelik seviyesini
onun alanına girdiğiniz anda mekan
düzenlemesinden personelin ve pat-
ronajın yaklaşım biçimine kadar bir-
çok öge de saptayabilirsiniz.

Mekanlar gerekenden fazla büyük
ve şaşı, suni bir sofistikasyona tabi
tutulmuş, kırık dökük, zorlama bir
nezaket ama nedense bir ürkeklik, bir
ürküntü de personelde.

Ahmet TULGAR

Nasıl bir ekonomi politiktan, her
anlamda politik bir ekonomiden ya
da ekonomik bir politikadan beslen-
mişse bu ticaret erbabı, her an altla-
rından kayacak bir zeminde patinaj
yaparak gelirler yanınıza ve elinizde
tuttuğunuz yazılı üründen korktuk-
larını, ürkütüklerini fazla da belli et-
memeye çalışarak, "yasak" derler.
Bunu öyle bir vurgularlar ki, sanki
bu yasaklama bir yandan da kurum
kimliklerine bir seçkinlik niteliği ek-
lemektedir. Öyle de kasırlılar yasak-
larlarken.

Oysa bir yerlerden özgür bir
medyanın nasıl bir tehdit olduğu bu
ekonomi politikasına ya da politika
ekonomisine, çalınmıştır kulakları-
na. Sezmektedirler bunu ya da. Kor-
kuyorlardır aslında sizden.

Aman siz siz olun, kitap satmak,
gazete dağıtmak için bu ticaret me-
kanlarına girip bu ticaret erbabını
korkutmayın.

Korku saldırganlaştırıyor.

Geçenlerde böyle bir yerde gü-
venlik elemanları saldırdı bana. Bunu
da anlatırım yeri gelirse. Anlatmış da
oldum zaten.

ANADOLU YAKASINDA GÖRÜNÜR OLMAK İÇİN

**ilan Reklam ve Rezervasyon
hattı için bizi arayınız**

T: 0216 457 46 46

F: 0216 457 13 12

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

ABONELİK KARTI

3 Ay Yurtiçi 15 ₺ Yurtdışı 15 € ☐

6 Ay Yurtiçi 30 ₺ Yurtdışı 30 € ☐

1 Yıl Yurtiçi 60 ₺ Yurtdışı 60 € ☐

Adı Soyadı:.....

Adresi:.....

e-mail:.....Tel-GSM:.....

Abonelik bedelini banka hesabına yatırdıktan sonra bilgileri lütfen aşağıda
belirtilen posta adresine veya e-mail e gönderiniz.

HALKIN NABZI

Bağlarbaşı Mahallesi 2. İlkokul Cad. No: 39
Cihangir İş Mrk. Kat:2 D:7 Maltepe/İstanbul/Türkiye
T: 90 216 457 46 46 F: 90 216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com

AKBANK Maltepe Şubesi

TL HESABI: Şube Kodu: 0029 Hesap No: 0189926 IBAN:TR 350004600029888000189926

€ HESABI: Şube Kodu: 0029 Hesap No: 0201353 IBAN:TR 880004600029036000201353

Halkın Nabzi Gazetesi

Sürelî Yayın

AHİS Reklam Organizasyon
Prodüksiyon San. Tic. Ltd. Şti.
Adına İmtiyaz Sahibi ve Genel
Yayın Yönetmeni (sorumlu)

İSHAK KARAKAŞ

Editör: Ahmet TULGAR

Görsel Yönetmen
İsmail DOĞAN

Grafik Mizanpaj
Ayda ARAZ
Kazım ÇINAR
Hakan YILDIRIM

Kurumsal İletişim
Ayşenur AKSOY

Haber Merkezi
Lale DUMAN

Kültür Sanat
Bedros DAGLIYAN

Spor
Arjen BARIŞ

Hukuk Danışmanı
Av. Uğur KARAKAŞ

Danışma Kurulu
Fehim IŞIK
Samet MENGÜÇ
Fuat TOKAT

Yer: Bağlarbaşı Mh. 2. İlkokul
Cd. No: 39 Cihangir İş Merk.
Kat 2 D:7 Maltepe - İstanbul
Tel: 0216 457 46 46
Fax: 0216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
Baskı: GÜN MATBAA Beşyol
Mah. Akasya Sk No 23/A
Sefaköy-Küçükçekmece - İST.
Tel: +90 212 426 63 00

**Kadın
Olmanın
Dayanılmaz
Keyfi**

S.22'de Ebru TULGAR

**Yazılı
Kültürden
Korkmanın
Ekonomisi**

Ahmet TULGAR **S.3'te**

**Huzur ve
Huzursuzluk**

İshak KARAKAŞ **S.11'de**

Durum
İshak KARAKAŞ

HALKIN NABZI GAZETESİ
HUN

Bu hafta iki eski bakan ve şimdinin iki belediye başkan aday adayı ile söyleşi yaptım. İkisi de 80'lerin sonunda ve 90'lı yıllarda koalisyon hükümetlerinde önemli görevler üstlenmiş, ülkenin darbenin etkilerinden iyi kötü kurtulmaya çalıştığı dönemlerinde demokratik çabalar içinde olmuş siyasetçiler.

Özellikle Fikri Sağlar, '93 konsepti' denilen ve Kürtler'e karşı her tür hukuksuzluğun uygulandığı ve ülkede derin devletin art arda operasyonlar yaptığı dönemde demokrasiden yana tavır ve sonrasındaki Susurluk soruşturmasında sorumluluk almış, derin devletin faaliyetlerinin açığa çıkması için mücadele etmiştir.

Fikri Sağlar'ın derin devlet konusundaki görüşleri ve bilgileri önemlidir.

Şu sıralar faili meçhul cinayetler tam da zaman aşımına ramak kala yeniden yargı önüne geldi. Fikri Sağlar ile söyleşi yapmak istememin bir nedeni de buydu. Bu haftaki köşe yazımda da bu konuya değindim.

Bu haftaki konuk yazarımız ülkemizdeki haber televizyonculuğunun en iyilerinden biri, Ahu Özyurt. Özyurt, yerel gazeteciliğin dünyada ve Türkiye'deki konumunu ve yükselişini değerlendirdiği yazısında önemli noktalara işaret ediyor. Biz de yerel gazeteciliğin kazandığı bu değer ve prestijin farkındayız ve bu doğrultuda ilkelerimizi özenle koruyoruz.

Geçen hafta Maltepe'de BDP İlçe binasında HDP seçimlere yönelik ilk geniş katılımlı toplantısını yaptı, ben ve ekip arkadaşım Ahmet Tuglar bu toplantıda hazır bulunduk. Ben seçim komisyonuna seçildim ve bundan böyle HDP'nin seçim çalışmalarında görev alacağım. Ancak bu görevim gazetemizin partilere yönelik eşitlikçi tutumunu değiştirmeyecek. Evet, HDP'nin Anadolu Yakası'ndaki seçim faaliyetlerini takip etmek isteyenler için Halkın Nabzı en önemli haber kaynaklarından biri olacak. Ama aynı ölçüde Ak Parti ve CHP'nin de seçim çalışmalarını izleyeceğiz. Ve bunları yaparken ülkesel gündeme ilişkin de manşet niteliğinde söyleşi ve haberler, gündeme ilişkin yorumlar yer alacak gazetemizde.

Haftaya görüşmek üzere.

HALKIN NABZI

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

ANADOLU YAKASI

Sayı: 18

4 Aralık 2013
Çarşamba

www.halkinnabzi.com.tr

Fiyatı: 1 TL

**“AKP KENDİ
DERİN
DEVLETİNİ
OLUŞTURUYOR”**

S12'de

Fikri Sağlar, genç kuşak sosyal demokrat siyasetçilerin en parlak isimlerinden biri.

Faili meçhul yargılamalarının yeniden başladığı ve Susurluk'un en önemli isimlerinin sanık sandalyesine yeniden oturduğu bu dönemde İshak Karakaş, Fikri Sağlar ile hem bu konuyu hem de Mersin Büyükşehir Belediye Başkan aday adaylığını konuştu.

Mustafa Kul

**“Kartal'da
açık ara
farkla
kazanacağız”**

S4'te

“Kartal’da Başkan Ben Olacağım”

Mustafa Kul

İshak Karakaş

Mustafa Kul deneyimli bir siyasetçi. Üç dönem milletvekilliği yapmış, DYP ile koalisyon hükümetinde bakanlık yapmış, hem SHP hem CHP’de genel sekreterlik makamında olmuş. Ve 1999’da CHP barajın altında kalınca Deniz Baykal’ın istifasını beklemeden makamın terk etmiş. Bir süre sonra genel başkanlığı bırakan Baykal,

partie tekrar dönünce de bu defa da o gitmiş.

Birkaç yıldır yeniden partisinin saflarında olan Mustafa Kul, kendi tabiri ile bir yerden başlaması gerektiği için de, üç buçuk yıldan beri yaşadığı Kartal’dan CHP belediye başkan aday adayı olmuş.

- Başlayalım mı?

- Başlamadan önce; Halkın Nabzı Gazetesine artık aşinayız. Bugüne kadar bizimle ilgili hiçbir haber çıkmadı Halkın Nabzı’nda. Daha doğrusu birbirimizi tanı mıyorduk. Ama bize her sayınız çok miktarda geliyordu. Kartal’da çıkan yerel gazeteler bize kaç tane gazete bırakıyorsa, bir o kadar da Halkın Nabzı Gazetesi ulaşıyor idi. Ben de buraya bu kadar gazete bıraktıklarına göre mutlaka bizimle ilgili bir

haber vardır, diye merak ediyordum. Ama bugüne kadar göremedik. Ben de doğrusu bugün demiştim “Bu kadar konuşuyorum ben, günün akşamına kadar, sabahlara kadar konuşuyoruz, bir sürü toplantılar yapıyoruz, demek ki Halkın Nabzı Gazetesi benim konuştuklarımda haber değeri olan bir şey bulamamış ki bunu haber yapmamış” diye içten içe de Halkın Nabzı’na biraz kırgınlığım vardı. Bu “nabız” olayı biraz da benimle ilgili bir konu.

Çünkü ben aşağı yukarı üç yıla yakın bir televizyonda “Kulisin Nabzı” diye bir program yaptım.

- Öyle mi?

- Evet. O programın bütün hazırlayıcısı, sunucusu ben idim. Kulisin Nabzı programı, internetten bakıp görebilirsiniz. Yani “nabız” bizde de atıyor hala.

- Biz de size çok aşinayız. Yani üç sene milletvekilliği yapmış, bakanlık yap-

mış bir insansınız. Ve bir sağ partiyle, DYP’yle koalisyon hükümetinde bakanlık yapmışsınız.

- Teşekkür ederim.

- Bakandınız ve şimdi belediye başkanlığına aday adayısınız buradan. Bakanlıktan belediye başkanlığına. Bunu kariyeriniz açısından nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Ben 1995-1996 yıllarında Bakanlık görevinde bulundum. Aradan 17 yıl

geçti. 1999 seçimlerinde, aynı zamanda partide genel sekreter yardımcısıydım.

- **CHP döneminde mi?**

- Hem CHP’de, hem de SHP döneminde de Genel Sekreter Yardımcısı’ydım. Rahmetli Erdal İnönü döneminden sonra SHP ve CHP birleşti. Tekrar CHP döneminde de hem partide Genel Sekreter Yardımcılığı görevim devam ediyor idi, hem de Bakanlık görevim. 1999’da parti barajın altında kaldığı dönem, partinin yönetimindeydim, Genel Sekreter Yardımcısı’ydım. Bir kere şunu ifade edeyim; ben ilk defa Erzincan’dan milletvekili adayı olduğumda, o zaman karşımdaki rakip Anavatan Partisi’nin birinci sıradan adayı Yıldırım Akbulut Bey o zaman İçişleri Bakanı’ydı. O yarışta, 1987 seçimlerinde hiç kimse bize şans tanımıyordu. İçişleri Bakanlığı, bütün devlet arkasında, Erzincan’ın Valisi Metin İlyas Aksoy Bey ve 9 tane Kaymakam’ımız. Vali, Anavatan Partisi İl Başkanı gibi, Kaymakamlar da İlçe Başkanı gibi militanca çalışıyorlardı.

- **Tıpkı şimdi olduğu gibi.**

- Bugün olduğu gibi, evet. O dönem hiç kimse bize şans tanımıyordu. SHP’nin Erzincan’dan milletvekili çıkarabileceği hiç kimsenin aklının ucundan bile geçmiyordu. Çünkü Erzincan sağıın kalesi olan bir ildi. Ve 87 seçimlerinde ben gece gündüz çalıştım. Basının, bütün televizyonun, o zaman tek televizyon var, TRT’nin televizyonu. Ama burada anketler yayınlanıyordu. O anketlerin inadına “Ben burada milletvekili seçileceğim,” dedim. İçişleri Bakanlığı’nı, Valilik’i, Kaymakamlık’ı takmadım. Onları ciddiye bile almadım. Halkın gücüyle bu iş olacaksa eğer, ben halkın desteğini alacağım diye kendimi inandırdım. Sonra da gittim milleti inandırdım. Ancak 99’a geldiğimizde biz barajın altında kaldığımızda, ben o zaman Genel Sekreter Yardımcısı’ydım, Genel Başkanımız Deniz Bey’di. Deniz Bey, uzun süre seçimden sonra evinden çıkmadı. Ben de her gün gidiyordum partiye, partiye sahip çıkıyordum. Bir an önce bütün yönetim toplanmalı, karar almalıyız, hemen kurultayı toplantıya çağırma-mız lazım, emaneti kurultaya teslim etmemiz lazım. Hiçbirimizin de bir yere aday olmamamız gerekir, diye başına bir açıklamam olmuştu.

Deniz Bey geldi, istifa etmeyi düşünmediğini söyledi. Ben buna rağmen ısrarla istifa etmemizin gerektiğini söyledim. Çünkü demokratik

rejimlerde veya demokrasinin olduğu ülkelerde, bir parti bir önceki seçimden 0.1 puan bile eksik almış olsa, bence o parti yönetimi başarısız sayılır, derhal görevinden istifa etmesi gerekir, diye söyledim. Biz artık gemiyi batırmışız. Bundan dolayı birinci dereceden sorumluluk Genel Başkan ve partinin genel yönetimine aittir. Deniz Bey istifa etmek istemedi. Ben o gün Genel Sekreter Yardımcılığı görevinden istifa ettim. Ama Deniz Bey’ler 20 gün kadar direndiler sonra kamuoyundan gelen baskılar sonucunda istifa etmek zorunda kaldılar. Sonra Altan Öymen Bey’i Genel Başkan yaptık, ben görev almadım.

- **O dönem Altan Bey toparlayıcı oldu mu?**

- Oldu. Altan Bey’in Genel Başkan olduğu dönemlerde 1999-2001 tarihleri arasında, eğer kamuoyu araştırmalarına itibar edecek olursak, o dönemlerde 8.7’yle barajın altında kalmış olan bir partinin oyu %30’a dek çıktı. Yani CHP ‘ye oy vermeyen seçmenin büyük bölümü pişmanlık duydu. Altan Bey’in gelmesi nedeniyle de partiye yeniden bir yönelim başladı. Altan Bey gittikten sonra Deniz Bey geldi. O dönem de bizim partide siyaset yapma şansımız kalmadı. Erdal Bey’le birlikte biz partiden istifa ettik. Benim gibi birçok arkadaşımız, Fikri Sağlar Bey, Seyfi Oktay Bey, Ercan Karakaş Beyefendi, Aydın Güven Gürkan Bey, yani kalabalık bir grup olarak biz 21 Mart tarihinde partiden istifa ettik. Kalsaydık da bize orada siyaset yaptıрма şansı yoktu. Kalıp da direnir siyaset yapmak isteyenlere de kapılar kapatıldı.

- **Ama siz hep Deniz Bey döneminde görev aldınız. Sonra ters mi düştünüz?**

- Efendim barajın altında kalmışız, bu nedenle görevlerimizden istifa edip, bir daha bu görevlere getirilmememi zi söylemişim ben. Türkiye’de seçilen bir partinin Genel Başkanı’na bakılıp oy verilir. AKP’nin şu anda kadrosuna, programına bakıp oy veren kimse var mı? Genel Başkan’ına bakıp oy veriyorlar ya da vermiyorlar. Barajın altında kalmamızın bence birinci müsebbibi Genel Başkan’dır. O nedenle partiden istifa ettik. Sayın Kılıçdaroğlu 22 Mayıs 2010 tarihinde Genel Başkan olmuştur. Ben 23 Mayıs 2010 tarihinde Genel Başkan olduğunun 2. günü tekrar partiye gidip kaydoldum.

- **Sonra bu aday adaylığı mı?**

- Son 3,5 yıldan beri de Kartal’da oturuyo-

rum. Siyasete bir yerden başlamam lazım benim. Çünkü Türkiye’nin içinde bulunduğu koşullar hepimizin siyasete ilgi duymasını zorluyor. Bir şeyler yapmamızın gerekli olduğunu düşünüyorum.

- **Buradan başladınız yani, Kartal’dan?**

- Willy Brandt, Almanya’da İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra siyaseti bırakmış, gitmiş köyünde çiftçilik yapıyor. 1957 yılında Almanya’da kriz tekrar ortaya çıkınca gidiyorlar, “etme kılma gel, sen partinin başına geç” diyorlar, “Genel Başkan ol,” diyorlar. Ama SPD’nin Genel Başkanı oluncaya kadar da önce gidiyor, kendi mahallesinden üye oluyor partiye. Mahallesinden delege seçiliyor. Oradan da kurultay delegesi seçiliyor. SPD’nin Genel Başkanı seçiliyor. Sonra da Almanya’nın Başbakan’ı oluyor. Almanya’nın büyümesi, gelişmesi ve Türkiye’den iş gücü alıp götürmesi, Willy Brandt dönemine denk gelmiştir. Yani bir adam Almanya’nın kaderini değiştiriyor. Umuyorum ki Kartal’ın Belediye Başkan adayı ben olacağım. Belediye Başkanı da ben olacağım. Umuyorum ki Belediye Başkanı olduğumda, 3 ay sonra sizle tekrar konuştuğumda bana bu soruyu, “Neden burada belediye başkanı oldun diye sormayacaksınız, bunları nasıl yapıyorsun?” diye soracaksınız bana İshak Bey.

- **Türkiye’nin çok zorlu bir döneminde bakan oldunuz. Hem de sağ bir parti, DYP ile koalisyonda. Nasıl bir dönemdi?**

- Biz o zaman Doğru Yol Partisi’yle ortak bir koalisyon hükümetinde görev almıştık. Her ne kadar hükümetin ortağı biz CHP olmamıza rağmen, hükümetin dışarıda gizli ortakları vardı. Mesela ben Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı’ydim. Bakanlığın döneminde, gerek 12 Eylül’den kalan, 12 Eylül’den günümüze kadar devam eden 2821 sayılı Sendikalar Yasası, 2822 sayılı Toplu İş sözleşmesi, Grev ve Lokavt Yasası’yla ilgili köklü değişiklikler yapmış, yeni yasa tasarıları hazırlamış idim. O dönemde ben İş ve İşçi Bulma Kurumu’nun yapısını değiştiren çok önemli bir yasa tasarısı hazırlamış idim. İşsizlik sigortasıyla ilgili, iş güvenliğiyle ilgili yeni bir yasa hazırlamıştım. Ama

buna rağmen, hükümetle ortağız, biz bu yasaları geçirmek için önce meclise sevk ediyoruz. Meclis’te önce ihtisas komisyonlarında görüşülüyor. Sonra bu yasa tasarısı Genel Kurul’a gidiyor. Bu tasarı, benim Meclis’e sevkettiğim yasa tasarıları Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu’nda görüşülmesi gerekiyor. Ama ne yazık ki bu tasarılar gündeme alınacağı günü bizim ortağımız olan Doğru Yol Partili komisyon üyeleri, o zamanki Anavatan ve Refah Partili Milletvekilleri’yle söz birliği ediyorlardı. Komisyon toplantılarına katılmıyorlardı, yeterli sayı sağlanamadığından dolayı bu tasarıların oradan geçirmek mümkün olmadı. Biz o dönem “artık lazım değil, bir dahaki seçime kadar Türkiye hükümete kalmasın” diye çünkü Meclis’teki milletvekili dağılımı ancak Doğru Yol ve CHP’nin ikisinin birlikte olması halinde ikili bir koalisyon olma şansı vardı. Diğer bizim dışımızdaki, Doğru Yol, Anap, Refah Partisi’nin gücü yeterli gelmiyordu. Zaten öyle bir deneme oldu, olmadı. Anap ve Doğru Yol denemesi oldu, olmadı. Bir dahaki seçime kadar idare ettik Doğru Yol’la bu hükümet ortaklığını. Tabi zor, bir kere hükümette, böyle bir koalisyonda para hangi koalisyon ortağının elindeyse güç onda demektir. Para Maliye Bakanlığı’nda, Doğru Yol’da olması nedeniyle sen istediğin kadar başarılı bakanlık yap. Paran olmadıktan sonra senin projelerini hayata geçirmek mümkün olamıyor. O nedenle, orada şu deneyimi kazandık: Bundan sonra umarız tek başımıza iktidar olacağız. Eğer öyle bir koalisyon ortaklığı olacaksa, mutlaka parasal güç koalisyonun sol kanadında olmalı diye düşünüyorum.

- **Peki Kartal’da kazanacak mısınız?**

- Kartal’da açık ara farkla kazanacağız. 2009 seçimlerinde buradan 8.300 oy farkıyla seçimi kazanmışsınız. AKP 92.200 oy alırken biz 100.621

oy almışsınız burada. İlçe Belediye Başkanlığı’nda 100.621 oyla, yani 8.300 oy farkıyla kazanmış olmamıza rağmen Büyükşehir Belediye Başkanlığı’nda, Sayın Kemal Kılıçdaroğlu o zaman Büyükşehir Belediye Başkan adayı-mızdı. Kartal’dan 106. 423 oy almıştır, AKP 92.000 oy alırken. Ama aradan 2 yıl gibi bir süre geçiyor, yapılan milletvekilliği seçiminde bu sefer AKP bize

**Kartal’da
açık ara
farkla
kazanacağız.**

26.000 oy fark atmış: 97.000 biz almışız, 123.000 AKP almış. Bu 26.000 farkı benim hiç gözüm görmüyor. Biz bu oy farkını kapatacağız. AKP'ye de fark atacağız. En az 150. 000 oy alacağımızı iddia ediyorum, altına düşmeyecektir. Biz burada seçimi açık ara farkla kazanacağız. Hem Kartal'ı, hem İstanbul Büyükşehir'i kazanacağız. Umuyorum ki 2015'te yapılacak olan Genel Seçim'de de Genel Başkanımız Sayın Kılıçdaroğlu'nu Türkiye'nin Başbakanı yapacağız.

- Ben de bunu söyleyecektim, CHP genel seçimlerde İstanbul'u alabilecek mi?

- İstanbul'u da alacağız, Ankara'yı da alacağız, İzmir zaten bizde. Üç büyük kentin belediye başkanlığını kazandığımız zaman, ertesi günü AKP diye bir parti kalmayacak. Normalde genel seçimin tarihi 2015'in Temmuz ayı olması gerekiyor. Ama AKP o zamana kadar bile gidemeyecek. Bu dediğim sonuçlar ortaya çıktığı takdirde muhtemelen 2014'ün Temmuz-Ağustos veya cumhurbaşkanlığı seçimi var, belki onunla birlikte genel seçim de birleştirilebilir diye düşünüyorum.

Yani 2014'te Türkiye'de bir iktidar değişikliği olacağına inanıyorum ben.

- CHP bir yenilenme sürecinde mi? Nasıl bir CHP şu andaki?

- CHP'nin çizgisi bellidir. CHP'de şimdi medyanın dediği gibi "ulusalcılar var, solcular var", diye bir şeyin olduğuna inanmıyorum. CHP'nin çizgisi bellidir. CHP, özellikle son milletvekilliği seçiminden sağdan oy alma anlayışıyla, sağdan bir takım isimleri getirip aday yapmıştır. Onların da bir şey getirmediği daha sonra ortaya çıkmıştır. Onların CHP'nin oylarına hiçbir katkısı olmamıştır. CHP tabii ki bundan da bir tecrübe, bir deneyim kazanmıştır. Yani sağdan oy getirmek için adayları getirip daha sonra bunlar istifa edip AKP'ye gidince bizim için daha büyük yıkım oluyor. Nitekim Adıyaman Milletvekili istifa etti, gitti AKP'ye. Hala CHP'nin içerisinde kalan birkaç milletvekili arkadaşımız da 2,5 yıldan beridir milletvekilliği yapıyorlar. Hala televizyona çıktığı zaman da "Ben CHP'nin milletvekiliyim ama CHP'li değilim" diyebiliyorlar. Bundan da CHP yönetimi suçludur.

- Ben birkaç kişiyle konuştum. Örne-

ğin Fikri Sağlar'la röportaj bugün (29 Kasım, Cuma) yaptım. Bakıyorum siz, Fikri Sağlar, Gürbüz Çapan, hep-niz tekrar döndünüz. CHP sol ağırlıklı bir parti olmaya başladı.

- Öyle olacaktır. Bundan hiç kimsenin

İstanbul'u da
alacağız,
Ankara'yı da
alacağız,
İzmir zaten
bizde.

kuşkusu olmasın. CHP şu anda Türkiye'yi AKP'den kurtaracak tek güçtür. Yanlış anlaşılmasın, ben hiçbir zaman öyle bir tavır içinde olmadım. 12 Eylül döneminde en büyük eziyet görenlerden birisiyim ben. Hiçbir zaman askerden bir beklentim olmadı. Askerden medet beklemedim ben. Ama

sokaktaki sade vatandaşın böyle bir beklentisi vardı. Asker olduğu sürece Türkiye'de irtica gelmez, bunlara geçit vermez, gibi. Artık askerden kimsenin beklentisi yok. Yargıdan da kimsenin beklentisi yok. Çünkü yargının bağımsızlığı da kalmadı. Yargı tamamen AKP tarafından kuşatıldı. Şu anda Türkiye'yi AKP'den kurtaracak olan tek güç Cumhuriyet Halk Partisi'dir. Biz de bu görevin bize düştüğüne inanıyoruz. Bu görevimizi yerine getirmek zorundayız. O nedenle gece gündüz çalışmak zorundayız. Çalışacağız ve başaracağız.

- Peki, son bir sorum olacak. Yerelde Kürtler'le iş birliği yapacak mısınız? BDP'yle ya da HDP'yle?

- Bizim HDP'yle, BDP'yle, HDP'nin bileşenleriyle de görüşmelerimiz devam ediyor. Ben kendi kapımın önünü süpüreceğim, herkes kendi kapısının önünü süpürsün. Bütün mahalle, bütün İstanbul böyle temiz olur, tüm Türkiye temizlenmiş olur. Ben yerelde görüşmelerimi devam ettiriyorum.

- Çok teşekkür ediyorum.

- Ben teşekkür ederim.

Zihniyet Değişmedikçe

ANAP Eski Genel Başkanı
İktisatçı**Nesrin NAS**

Sevgili dostlarım İshak Karakaş ve Ahmet Tulgar benden yazı yazmamı istediklerinde, kendime bir söz vermiştim. Türkiye'nin kısır siyasi gündemine hapsolmayacak, Türkiye'nin meselelerine global bir perspektiften bakmaya çalışacaktım. Ama olmadı. Devlet etme biçimimize ve siyaset yapma tarzımıza egemen olan zihniyet maalesef buna izin vermiyor.

Henüz İran-ABD nükleer anlaşmasının bölge ve dünya dengeleri üzerindeki siyasi ve ekonomik etkilerini ve Türkiye'nin dış politikasını yeniden kurgulamakta gecikmesinin maliyetini etraflıca analiz etmeden yeni bir 'belge dolu bavul' gündemimize damgasını vurdu. Öğrenci evleri ve dershaneler tartışmasının kafa göz yaracağı belliydi ama, '28 şubat' tadında bir Milli Güvenlik Kararı belgesini çoğumuz beklemiyorduk.

Siyasi stratejiyi çok iyi bildiği kabul gören ve bu nedenle 'usta' sıfatıyla anılan Başbakan Erdoğan, bu kez zamanlama hatası yapmış gibi görünüyor. Batı başkentlerinde güç zehirlenmesi nedeniyle gerçeklik algısı hayli zayıflamış kabul edilen Başbakan, otoriterliğe savrulurken Türkiye de, bölgede köprü olmaktan yapayalnız bir ada ülkesi olmaya savruluyor.

ABD ile ilişkiler hiç de iç açıcı değil. Obama'nın Başbakan'ın elini bıraktığı çok dillendiriliyor. İran'la açılan 'yeni sayfa'nın ardından Suriye ile de anlaşma sağlanınca Amerika'nın Türkiye'ye dönük 'duyarlılıkları' azalacaktır. Rusya ise başka bir hikaye. Suriye meselesi tüm açıklığıyla ortaya koydu ki, Türkiye ve Rusya iki ayrı uçta duruyor. Sudan ve Bahreyn'de tamamen 'insanlık suçu' işleyen yönetimlerin yanında hizalanan Başbakan'ın, 'ilkeli dış politika' iddiasıyla müslüman kardeşlerin kendisinden çok müslüman kardeşlerin ideolojik liderliğine soyunması hem inandırıcı olmadı hem de Mısır'ın da kaybedilmesi sonucunu doğurdu. Bitmedi. Körfez'deki Arap ülkelerinin çoğuyla, ayrıca Cezayir,

İsrail, Ürdün ve Fas ile de ters düştük. Irak ve İran ile ilişkilerimizin ne yönde gelişeceği ise meçhul...Hafta sonu Bağdat, Kuzey Irak hava sahasını kapattı.

Yani uluslararası ortam 2002'de Başbakan'ı uluslararası sözü dinlenen saygın bir lider haline getiren ortamdan çok farklı...Bunun asıl nedeni kuşkusuz Erdoğan ve neredeyse hemen herşeyi 'kötücül iç ve dış güçlerin' komplolarıyla açıklayan çok güvendiği danışmanlarının yaptığı zincirleme hatalar...

Hal böyleyken Başbakan'ın toplumun yarısıyla kıyasıya bir kavgaya tutuşması ve bu kavgaya son halka olarak 'yol arkadaşlığı yaptığı' cemaati de eklemesi anlaşılır gibi değil. Cemaatin eli kolu bağlı duracağı herhalde beklenmiyordu. Nitekim Taraf Gazetesi 'Gülen'i bitirme kararı 2004'te alındı' manşetiyle MGK'nın 481 karar sayılı, 25 Ağustos 2004 tarihli 'Gülen'e ait okulların' ve 'öğrenci evlerinin izlenmesi'ne dair 15 maddelik kararının belgesini yayımladı. Kararın altında Başbakan Tayyip Erdoğan'ın da imzası var. Her ne kadar bu mesele de Tayyip Erdoğan'a yönelik bir 'komplo projesi' ile açıklanmaya çalışılmışsa da, Tayyip Erdoğan'ın danışmanı ve milletvekili Yalçın Akdoğan "2004'teki MGK kara-

rı hükümet tarafından yok hükmünde kabul edilmiş, hiçbir bakanlar kurulu kararı alınmamış, hiçbir işlem yapılmamıştır" diye bir açıklama yaptı. Bu açıklama birçok kişinin aklına madem 2004'te 'yok hükmünde kabul edilmiş' ve 'hiçbir işlem yapılmamış' olan o karar neden bugün uygulanıyor sorusunu getirdi.

Ben, 'Erdoğan için değişen ne oldu, dün yok saydıkları hükmü bugün neden uyguluyorlar, sebep irtica mı yoksa darbe mi' sorularını sormayacağım. Bu soruların çok anlamlı olmadığını düşünüyorum. Çünkü zihniyet aynı zihniyet. Siyaset yapma tarzımız ve devlet etme biçimimiz hiç değişmedi. Gücü 'çekiç' olarak gören bir zihniyet, herkesi çivi olarak görür. Dün kürtlerin, alevilerin, ermenilerin, rumların, yahudilerin, gezicilerin kafasına inen çekicin bugün cemaatin kafasına yarın da bir başkasının kafasına inmesi hiç de sürpriz değil. Geçmişin günahlarına sessiz kalarak ortak olmanın, demokrasi ve insan hakları sorunlarına ve özgürlük alanının her geçen gün daraltılmasına ses çıkarmamanın bedeli bu maalesef...Geçmişin günahları gömülü olduğu yerden çıktıkça hepimiz 'bir sor bakalım, yaptık ama niye yaptık' modundayız. Tam 19

yıl önce ,1994'te öldürülen 38 vatandaşımızın kendi hava kuvvetlerimiz tarafından bombalandığını yeni öğrenmedik mi? Hukuk devletinin böylesine ayaklar altına alındığı bir ülkede demokrasiden, insan haklarından hiç söz edilebilir mi?

Vesayetçi bir yapıdan demokratik bir yapıya, kapalı toplumdan açık topluma doğru yürüdükçe özgürlük alanını ve hukuki güvenliğin kapsama alanını genişletmek zorundasınız. Bunu yapmazsanız önünüze imzalamak zorunda kalacağınız bir belge de konur, dershaneleriniz de kapatılır, bugün gücü paylaşırken yarın gücün hedefinde bulursunuz kendinizi... Murat Belge'nin deyişiyle "bir süredir özgürlük alanlarının daralmasına, fiilen ve sembolik olarak daraltılmasına tanık oluyoruz. Bunu doğrulayanlarla, bu durumu kendi hesabına yazmak isteyenler ve bu nedenle tersten tahrik edenler arasında git gele sıkışmış bir ortamı soluyoruz."

Güç merkezileştikçe ,otoriter yönetimden totaliterliğe doğru savruldukça ve değişen global öncelikleri savsakladıkça, Türkiye'nin istikrarsızlaşması kaçınılmazdır. Üstelik bu kez fırtınalı sularda yalnız başımızayız.

Önder Birol Bıyık

Akp-Cemaat Kavgası Seçimleri

Nasıl Etkiler ?

Hükümet ile cemaat arasında epeydir derinden süren kavga, dersanelerin kapatılması tartışması ile yeni bir menzile erdi. Bunun sadece bir dersane meselesi olmadığı, iktidarı paylaşma mücadelesi olduğu herkes tarafından yazılıp çiziliyor. Kavganın hemen seçimler arifesinde yaşanması, bazı köşe yazarları tarafından çok da anlaşılır bulunmadı. Yaygın görüşün aksine 'dersaneler savaşının' zamanlamasının ince bir aya-ra tabi tutulduğunu düşünenlerdenim ben...

Başbakan Erdoğan parti tabanının hiç değilse bir bölümünün cemaat tarafından kontrol edildiği ortaklık portresinden rahatsızlık duyuyor. Devlet bürokrasisindeki cemaat yapılanması ile yetki ve gücü paylaşmak istemiyor. Bunu kendi temsil ve icra gücüne tehdit olarak algılıyor. AKP'yi siyasal İslam'ın tek sözcüsü olarak konumlandırırken, cemaati iktidar dışı

sivil alanla sınırlamak istiyor. Tabi, asıl mücadele alanı ise ihale paylaşımı ve akçeli rekabet.

Bir de meselenin cumhurbaşkanlığı ile ilgili boyutu var... Çankaya'ya çıkmak istediği artık bir sır olmayan Başbakan Erdoğan yetkileri sınırlı, sembolik bir cumhurbaşkanı olmak istemiyor. Erdoğan cumhurbaşkanlığı koltuğuna otursa da Rusya'daki Putin-Medvedev örneği, partiyi her zaman yönlendirip kontrol altında tutmak isteyecektir. Başbakan Erdoğan resmen başında bulunmadığı bir AKP'de cemaatin etki alanının daha da artacağını, kendisinin parti içindeki gücünün zayıflayacağını görüyor ve bunun önlemlerini bugünden alıyor olmalı...

Yani beraber yürünen yollar çatal-laştı artık. Bugün cemaati bir 'hizmet hareketi' olarak gören genişçe bir kitlenin AKP dışında oy vereceği alternatif

bir adres yok. Ne aklı eskide kalmış CHP, ne de milliyetçiliğin sığ sularında kulaç atan MHP bu kitle için cazibe merkezi değil. Dahası cemaatin bu kitleye yeni bir adres gösterebilecek- örneğin yeni bir oluşum gibi- bir zamanı da yok. Başbakan Erdoğan, cemaatin bu zaman sıkışmasını iyi tespit etmiş durumda...

Fakat cemaatin de öyle hafife alınmasının yanıltıcı olacağını kısa sürede göreceklardır. Geniş bir uluslararası ilişkiler ağına sahip, devlet bürokrasisindeki kadrolaşması ve sermaye gücü yüksek, önemli bir medya gücünü elinden tutan cemaatin kolay kolay kenara itilmesi mümkün değil.

Cemaate yakın medya organlarının izlediği sert yayın çizgisine bakılırsa gerilimi tırmandırmaktan kaçınmayacakları görülüyor. Önümüzdeki süreçte çelişkiler bir kez daha halının altına süpürülmezse, büyük gürültü

koparacak bürokrat operasyonlarına, parti içi istifalara, yolsuzluk ve dosya savaşlarına hazır olun... Ve kaotik ortamın, AKP açısından yıpratıcı sonuçları olacağını kestirmek güç değil. Hiç kimsenin kendini güvende hissetmeyeceği alacakaranlık bir süreç giriyoruz. Bütün bu güç mücadelesi içinde iktidarın en yumuşak karnı ise dersaneleri kapatma konusunda ikna edici argümanlara sahip olmaması... Sadece cemaat değil, AKP'ye oy veren ama pekâlâ MHP, CHP ve BDP'ye de yönelebilecek kitleler de dersane tartışmalarından olumsuz etkileniyor. Bu durum AKP'nin hesaba katmadığı ciddi bir oy kaybına neden olabilir.

Bir yanda barış sürecinde AKP pragmatizminin yarattığı güven bunalımı... Bir yanda Gezi Direnişi'nin sandığa nasıl yansıtacağı... Bir yanda iktidar-cemaat arasındaki büyük kavga... Sürprizlere gebe bir seçim sürecine giriyoruz.

Esenyurt'ta Bir Ayarsızlık Var!

CHP Esenyurt Belediye Başkan Adayı Dr. Gürbüz Çapan, kentleşmeyle ilgili olarak net konuştu: “Esenyurt'ta bir ayarsızlık var. İmar yoğunlaşması nedeniyle büyük bir sorun oluştu. Çocuklarımızın dışarıda oynayacak alanları olmalı”

Esenyurt Kurucu Belediye Başkanı Dr. Gürbüz Çapan, gündeme dair merak edilenleri anlattı. Esenyurt'ta 15 yıl görev yaptıktan sonra 2004 seçimlerini Esenyurt Sol'unun bölünmesi sonucu kaybeden Çapan, 2009 seçimlerinde

Çapan'a göre, Esenyurt'un bir soyadı olması gerekiyor.

yeniden adaylığını açıklamış, fakat tutuklanması nedeniyle seçimlere katılamamıştı.

2014 yerel seçimleri için tekrar kolları sıvayan Çapan, kendilerini 'Çapan Gönüllüleri' olarak adlandıran grubun yaptığı

kampanya sonucunda, bir süre önce Cumhuriyet Meydanı'nda düzenlenen mitingle adaylığını açıklamıştı. Esenyurt'taki adaylar arasında en çok konuşulan isim olan Çapan, Esenyurt'un en büyük sorununu paylaştı. Çapan'a göre, Esenyurt'un bir soyadı olması gerekiyor...

ESENYURT'TAN BAŞKA YERE GİTMEM

Haftalar öncesinde çeşitli yayın organlarında yer alan haberlerde Sarıyer, Bakırköy, Gebze, Şişli, Kars ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne aday adaylığı için adı geçen Çapan, “İstanbul'da bir ilçeye aday olacaksam, kesinlikle Esenyurt'a olurum. Başka yere olmam, başka bir yere gitmem” diyerek bu iddialara son noktayı koydu.

2014 İÇİN KAYGIM YOK

Önümüzdeki yerel seçimler için herhangi bir endişesi olup olmadığıyla ilgili sorumuzu yanıtlayan Çapan, “Esenyurt'ta seçimi kazanacağız” der-

ken, 2009 seçimleri öncesinde yaşadığı tutuklanma olayının yeniden hatırlatılması üzerine “Türkiye'de hangi suçtan ne zaman yatacağınız, hangi suçta ne zaman yazılacağınız belli olmuyor. Ama benim bir kaygım, endişem yok” ifadesini kullandı.

BİR KENTİN SOYADI KÜLTÜRDÜR

Esenyurt'la ilgili en büyük eksiği anlatan Dr.Çapan, bu konuda şöyle konuştu:

“Esenyurt'un kültür kenti olma yolundaki çabaları kesilmiştir. Bir kentin soyadı; kültürdür. Avrupa'da 50 bin nüfuslu yerlerde opera binası, tiyatro binası ve sinema salonları var. Bizde maalesef yok bunlar. En büyük eksiklik...”

Kültür Merkezi inşaatına başlamıştık, ama nikâh salonu, düğün salonu, yemek salonu olarak kullandılar. Esenyurt'a kazandırdığımız 5 bin kişilik Rıfat Ilgaz Açık hava Tiyatrosu'nda belediye bir gün bile gösteri yapmadı, orayı kullanmadı”

HADDİNDEN FAZLA YÜKLENİLDİ

Son yıllarda imar sorunları nedeniyle gündeme gelen Esenyurt'la ilgili “Neden böyle oldu?” sorusunu yanıtlayan Çapan; “Esenyurt'ta bir ayarsızlık var. Kendi dönemimizde genel bir plan yapmıştık. Zemine göre yoğunluk vermiştik. Şimdi haddinden fazla yüklenme oldu. Yüksek binalara karşı değilim ama, bu binalar yapılırken araziler eşdeğerde kullanılmalı.1000 metrekare alana 200 metrekareden 5 katlı bina yapılıyorsa, oraya 20 kat çıkamazsınız. 10 bin metrekare alana 20 kat yapılmalı örneğin...”

HERKES TOPRAKLA BULUŞMALI

“Arazi hakkı eşdeğer olmalı” diyen Çapan, en çok dikkat edilmesi gereken nokta için ise sosyal alanları işaret etti. Tecrübeli siyasetçi; “Çocuk, genç yaşlı herkes, toprakla buluşmalı. Çocuklarımızın dışarıda oynayacak alanları olmalı. Herkesin güneşe eşit mesafede olması lazım.” ifadesini kullandı.

CEZAEVLERİ BİLE ÖYLE DEĞİL

Esenyurt'taki bir yapı firmasının konutlarını isim vermeden eleştiren Çapan, o yapılaşmanın doğru olmadığına vurgu yaptı. Çapan; “Bütün Esenyurt'un güneşe hasret, toprağa hasret, gülen yüze hasret olduğunu düşünün. Bu nasıl bir şey böyle ya? Cezaevleri bile öyle değil. Baştaki kişi Gürbüz Çapan olmuş, Ahmet olmuş Mehmet olmuş önemli değil. Buraya yönetime gelen herkes bir kent refleksi geliştirmesi gerekiyor. Kent nedir? Bir kent tanımınız olması lazım” şeklinde konuştu.

Ali Kılıç, GÜLDAM ile Buluştu

CHP Yurtdışı Örgütlenme Koordinatörü ve Maltepe Belediye Başkan A. Adayı Ali Kılıç, Gülsuyu – Gülsensu Dayanışma ve Yaşam Merkezi (GÜLDAM) Derneği'nin kahvaltısına katıldı ve Maltepelilerle bir araya geldi.

Gülsuyu – Gülsensu Dayanışma ve Yaşam Merkezi (GÜLDAM) Derneği'nin kahvaltısına katılarak Maltepelilerle buluşan Kılıç, dernek başkanı Yücel Demir'den dernek çalışmaları ve bölge sorunları hakkında bilgi aldı. Kahvaltıya katılan Maltepelilerle tek tek ilgilenen Kılıç, yerel yönetimlerden beklenti, talep ve sorunlarını dinledi.

Dayatan değil danışan yönetim anlayışıyla Maltepe'de sorunların, adil ve halkın da yönetime katılımıyla çözüleceğini paylaşan Kılıç, ayrıca Gülsuyu ve Gülsuyu'nda son aylarda yaşanan olaylara da dikkat çekti. Rant ve talan sevdasıyla Maltepe'nin kuşatılmak istendiğini belirten Kılıç, “Birlikte direnecek ve Maltepelilerin hakkını birlikte savunacağız. Adil, katılımcı ve insan odaklı çözüm önerilerini geride tek bir kişi dahi bırakmadan birlikte alarak; mutlu, huzurlu ve her noktası ile çekim merkezi olacak Maltepe'yi kuracağız” dedi.

Erdal Boyoğlu

Yaşamın Bitmeyen Sürgün Halleri

Konuyu başta sadece göçmenler olarak ele almıştım ama sürgün ve soykırım konusunu işlemeşsem bunun eksik kalacağını düşündüm. Aslında birbirini tamamlayan konu başlıklarıydı. Dolayısıyla konuyu buluşturdum. Umarım okuyucu için iyi olmuştur.

Göçmen ve sürgün sorunu bitip tükenmeyen toplumsal bir yabancılaşmayı konu alsa da, ben bu duygunun yani göçmenliğin tıpkı Edward Said entellektüel yabancılığı tanımlarken, belirttiği “yabancı, göçmen marjinal” olma halinin sadece başka memleketlerde diyarlarda olmakla ilgili olmadığını, söylüyor. doğup büyüdüğümüz toplumun değer yargıları ve gelenekleriyle bir şekilde uzlaşmadığımız bir durumdur diyor. Bunun bile evrensel bir duygu olduğunu düşünüyorum.

Sayırsız anı ve yaşantı var son 50 yıllık Avrupanın günlük hayatında. Yalnızca “yabancı, göçmen, sürgün, mülteci”lerin yaşayabileceği, ölen, öldüren, intihar eden, bunalan, hastalananların hikayelerini duyuyorduk, görüyorduk. Eğer duymak ve görmek istersek.

Göçmen, sürgün ve mülteciler Avrupa ülkelerinin tutunamayanları olsalar da, kimi ölümleri, kimi emekliliklerini, kimi iltica kabülünü, kimi izole bir hayat da sürse, yaşadığı büyüdüğü topraklardan çok farklı bir yaşamı sürdürmektedir. Bir kere manevi olarak başka bir hayatın içindeler.

Acı ve zorluklar, hasret ve özlemler hayatta kalabilmenin insanı duygularını ortaya çıkartıyor. Bir insan halini sergiletiyor. Bir iki yıl içinde döneriz dedik ama, çok komik durumlara düştük. Hiç birimiz dönmedik.

Türkiye’de gazetecilik yaparken, ülkesini terk etmek zorunda kalan bir gazeteci arkadaşım vardı. O başından geçenleri anlattığında, ben de çok etkilendim. Yaşam çok acımasız bir kere. Bir mülteci dil bilmediği için etrafında ki insanlarla kontak kuramıyor. Çalıştığı işyerinde “hey “ hişşt” diye çağırıldığına tahammül edemiyor. Bu kişi “hişsst” diye çağırılmasına hüngür hüngür ağladığını anlatmıştı..

Parolosı yok sürgünün

Ne yeniden başlamaktır

Ne de silebilmektir

Uzak olan hasret çeker.

Faşist cuntanın 12 Eylül 1980 darbesi sonrası Avrupa’nın çeşitli kentlerini mesken tutan siyasi “mülteciler”, nasıl yaşadılar, neyin özlemini duydular, yarına nasıl baktılar, mutsuzluğa dönüşen neydi, her satırda uzayıp giden yıllar, mültecilerde özlemin adı hep umuttu. Ama umut öyle bir tohumdu ki, yeşermeyeceği hiçbir ortam yoktu. Bu umudun tek ilacı olan ülkeye dönuştü o zamanlar. Düşünceler, ilgiler ve günlük yaşam yoğun olarak yaşadığı topraklar için yaşanıyordu. 12 Eylül darbe sonrası haklarında açılan soruşturmalar ve davalar nedeniyle yurt dışına çıkan ve bir çoğu “yurda dön” çağrısına uymadığı için vatandaşlıktan çıkarılan siyasi sürgünler için yeni infaz yasası bir çözüm müydü, çözüm olabildi mi? Yıllarca yaşamla-

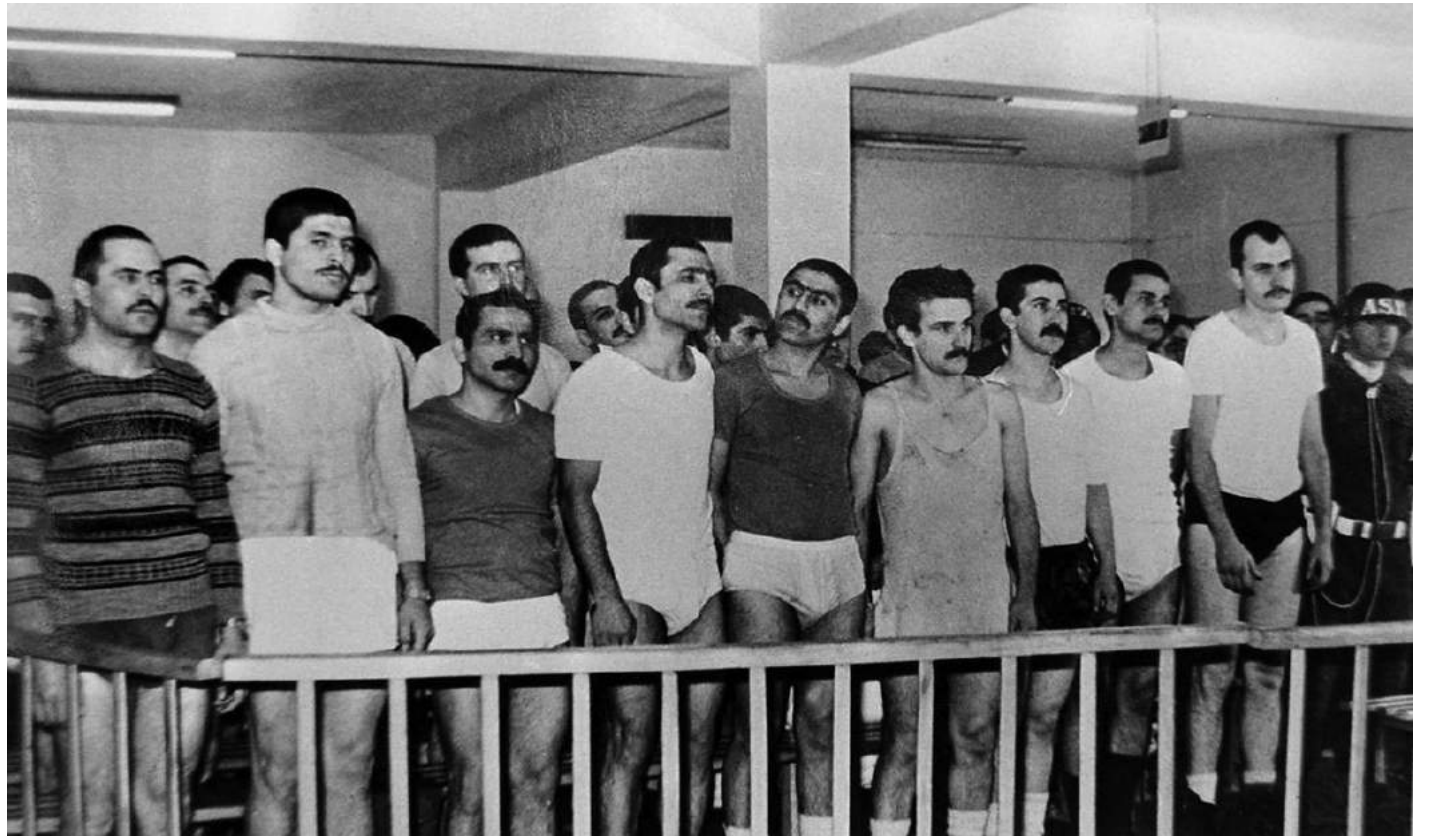
rını yurt dışında (sürgün) geçiren 12 Eylül muhatap ve mağdurlarının bulundukları ülkelerde eşleri, çocukları oldu. (Alaz, Özlem, Sıla, Gurbet, Firar, Devrim, Berivan, Rojda, Berfin, Hasret gibi hasret yüklü isimlerle isimlendirilen çocuklar oldu.) Mülteciler gönderdikleri mektuplarına bile isimlerini yazamıyorlardı, yıllar sonra çocukları izine gittikleri halde anne, babalarının yanlarına gidemiyorlardı, telefon bile edemiyorlardı. Sürgün de yaşayan birisi olarak Türkiye ile iletişim kurmak-

“Sürgün çok zor”

ta ben de çok zorlandım, kızım Alaz ailemin ilk çocuğu idi ama evimize gidemedi. Bir sürgün için geldiği topraktan kopmamak en önemli sorundu. Olup bitenden haberdar olmak istiyorsun ama gelişmelerden tedirgin olanlar yine aileler oluyordu. Çünkü baskı altında olan onlardı, yurtdışına çıkmış mülteci hakkı talebinde bulunan siyasileri hala ailelelerden soarak, psikolojik işkenceye mahrum bırakıyorlardı. 12 Eylül’ün muhatapları ve mağduru ilticacılar, yurda dönme-

yi bir dönem istemediler ama öyle bir dönem geldi ki çocuklar için istediler. Kendileri Türkiye’de büyümüşlerdi, orada kişilik, yoldaşlık, devrimcilik ve kültürel değerler aldılar. Doğduğu büyüdüğü ve gençliğinin geçtiği sokaklar gözlerinde tütüyordu. Sokaklarda köpeklerin havlamasıyla, kedilerin miyavlamasıyla, korna seslerinin gü-rültüsüyle, aynı mahallede ağaçlardan meyveler kopardılar, aynı yollardan geçtiler, aynı ağaç altlarında ilk aşklarını yaşadılar. Türkiye ve Kürdistan da bulamadıkları duyguları yaşadıkları yerde bulamıyorlardı, buldukları zamandı, zamanlarını okumayla, dernek çalışmalarıyla geçiriyorlardı. Eskiden zaman bulamadıkları pek çok şeye tutkuyla sarılıyorlardı. Kimi saz çalmaya, kimi gitar çalmaya, kimi ud çalmaya, kimi folklor oynamaya zaman buldular. Kimi hiç bir zaman asmadıkları, İstanbul, İzmir, Diyarbakir, Dersim’in posterlerini asıyordu. Ama tüm çabalara rağmen onlar için özlemin eski tadı yoktu. Çünkü bir de baktılar ki yıllar geçmiş ve torun sahibi olmuşlardı. Artık burada kalan ve vatandaş olan bir mülteci kuşağı olmuştu.

Devam edecek

Huzur ve Huzursuzluk

Geçen hafta gazetemiz için Fikri Sağlar ile söyleşirken de hep faili meçhul cinayetlerde kaybettiklerimizi düşündüm. Önceki günlerde de Pervin Buldan'ın kocası Savaş Buldan'ın öldürülmesi olayından sorumlu emniyetçilerin yargılandığı mahkeme salonunda hissettiklerini, yaşadıklarını ve isyanını okumuştum kendi ifadeleriyle. Önceki gün de Musa Anter'i katledenlerden biri hakim karşısındaydı. Onun ciddiyetsizliğini, Anter ailesinin avukatlarına verdiği gayri ciddi cevapları okudum. Aynı günlerde, bir başka olay ortaya çıktı. 1994 yılında

Şırnak'ta 34 köylünün öldürülmesi olayının sorumlusu kamuoyuna açıklandığı gibi PKK değil Türk Silahlı Kuvvetleri'ymiş. Bu da bunca yıl gizlenmişti.

Bütün bu yargılama ve ifşaatlar döneminde ben bu ülkenin bir Kürt yurttaşı olarak savaş süresince kamuoyundan gizlenmiş gerçeklerin bir an önce açıklanması talep ediyorum. Bizler bunların birçoğunu biliyorduk. Gözümüzün önünde cereyan etti. Anlatmaya çalıştık. Ama devletin koca propaganda makinesi çalışıyordu. Bu makine hâlâ da durmadı. Ancak bu gerçekler açıklanır, olaylar aydınlığa

kavuşursa bu kaybedilmiş, kaçırılmış, katledilmiş insanların aileleri, yakınları huzura kavuşacaktır.

Tabii toplumun genelinin ihtiyacı sadece huzur değil. Belki de öncelikle bir huzursuzluk döneminden geçmesi gerekiyor toplumun. Bir yüzleşme döneminden.

Bunun için de Kürtler'in uzun süredir talep ettiği bir düzenlemenin yapılması ve Hakikat ve Adalet Komisyonları'nın kurulması gerekiyor.

Bu işler bütün dünyada böyle oluyor, toplumlar barışa yüzleşme süreçlerinin ardından daha hazır oluyor.

Evet, gerçekler ortaya çıktıkça sa-

vaş propagandasının etkisi altında kalmış olan özellikle Türk kamuoyu belki huzursuz olacak ama bu huzursuzluk ardından Kürt halkına yönelik empatiyi getirecektir.

Belli ki devlet ve anaakım medyanın önemli bir kısmı toplumu sistematik olarak manipüle etmiş. Öyleyse şimdi o dönemi tek tek olaylar üzerinden değil sistematik olarak soruşturmak gerekiyor.

Şimdi sistematik soruşturma ve yüzleşme dönemidir.

Hakikat ve Adalet Komisyonları'nın kurulması zamanı.

Bedri Baykam

DÜNYAYI DEĞİŞTİREN 8 SANİYE 8 SECONDS THAT CHANGED THE WORLD JFK, Dallas 1963

SERĞİ EXHIBITION

22 Kasım 2013 - 5 Ocak 2014 November 22, 2013 - January 5, 2014

KATALOG CATALOG

132 sayfa, Türkçe - İngilizce

Sevil Atasoy ve Emin Çetin Girgin'in yazılarıyla

132 pages, Turkish - English

With the contributions of Sevil Atasoy and Emin Çetin Girgin

PANEL

7 Aralık 2013 | 15:00 December 7, 2013 3-6 pm

Konuşmacılar Speakers: Sevil Atasoy, Bedri Baykam

Piramid Sanat

Feridiye Cad. N.23 Taksim 34437 İstanbul

t. +90 212 2973115 | 21 f. +90 212 2974411

www.piramidsanat.com piramidsanat@gmail.com

Paralel derin devletler çatışıyor

Fikri Sağlar, genç kuşak sosyal demokrat siyasetçilerin en parlak isimlerinden biri. Dört dönem SHP ve CHP saflarında milletvekilliği, üç hükümette bakanlık yaptı. Meclis Susurluk Komisyonu'nda görev aldı ve dönemin 'derin devlet' soruşturmasına önemli katkılarda bulundu. Hâlâ Türkiye'de 'derin devlet' bahsi açıldığında kendisinin bilgisine başvurulur. Sağlar politikacılığının yanında gazeteci olarak da özellikle BirGün gazetesinde önemli işlere imza attı. Erdoğan ve Büyükanıt arasındaki 'Dolmabahçe görüşmesi'ni kamuoyuna ifşa etti, bu yüzden yargılandı, beraat etti.

Faili meçhul yargılamalarının yeniden başladığı ve Susurluk'un en önemli isimlerinin sanık sandalyesine yeniden oturduğu bu dönemde Fikri Sağlar ile hem bu konuyu hem de Mersin Büyükşehir Belediye Başkan aday adaylığını konuştum:

Fikri Sağlar

- Şu sıralar fail meçhul davalarının görüşülmesine başlandı. Meclis Susurluk Soruşturma Komisyonu üyesi olarak bu konuda neler diyebilirsiniz?

- Aslında bu geç kalınmış bir mesele ama doğru bir yargılama. Ayhan Çarkın 1993 ve sonrasında Türkiye'deki varolan faili meçhul cinayetlerle ilgili önemli karakutulardan bir tanesi. Ama asıl bilgi sahibi olan Mehmet Ağar'dır. Mehmet Ağar, Mehmet Eymür ve Korkut Eken'in bilgileri Türkiye'de derin devlet, derin devletin yaptıkları, Türkiye'de insanların can güvenliğinin olmadığı, fail meçhul cinayetlerin bir devlet politikası haline dönüştüğü konusunda hepimizin kafasında beliren gerçekleri belgeleyecek niteliktedir. Ama bugüne kadar bununla ilgili hiçbir çalışma yapılmadı. Faili meçhul cinayetlerin zaman aşımına uğramasına bir gün kala dava açılmış olması Türkiye'de önemli bir adım olarak değerlendirilmeli. En azından Susurluk dönemi sırasında insanların merakla bekledikleri ve "bu fotoğrafta bulunan insanlar kimlerdir" dedikleri ve ne yaptıkları ile ilgili bilgilere, belgelere ulaşmak adına önemlidir diye düşünüyorum.

- Bu belgeler sizce açıklanacak mı?

- Bu konularda bilgi sahibi olanlardan biri de Kutlu Savaş'tır. Kutlu Savaş'ın raporu son derece önemli. Kutlu Savaş raporunda Türkiye'de

hiç kimsenin can güvenliği olmadığını açıkça söylüyor, çünkü birileri oturuyor, bir başkasının ölmesi doğrultusunda, öldürülmesi doğrultusunda karar veriyor, bu karar hangi hakla veriliyor, yetkisi var mıdır, hukuk devletinde böyle kararlar verilebilir mi gibi soruları da bir kenara bırakarak devletin âli menfaatleri için her şey yapılabilir anlayışını açıkça ortaya koyuyor, fakat başmüfettiş konumunda bulunan çok yetkili Kutlu Savaş orada kendisi bir yorum yapıyor, diyor ki, "böyle bir şey yaparsanız, yani insanları öldürecekse, yurttaşların ölümüne karar verecekse, bunu devlet ciddiyetine uygun bir şekilde yapın" diyor.

- Devlet ciddiyeti mi? Biz Kürtler bu devlet ciddiyetine de epey maruz kaldık.

- "Bir katilin 'onu indirdik, ona köprüaltında bunu sorduk' falan gibi laflar söylemeyecek şekilde yapın, dünyanın her yerindeki ülkeler bunu yapıyorlar, siz de ona göre yapın" diyor. Şimdi bu tırnak içinde devlet ciddiyetine uygun bir şekilde yapın lafı son derece tabii tehlikeli bir laf ve bu lafı söyleyen ve bu lafı söyleme doğrultusunda bilgi sahibi olan Savaş'ın da ciddi bir şekilde sorgulanması gerekiyor. Ama ne Susurluk Komisyonu'nun oluşturduğu rapor ne Kutlu Savaş'ın raporu ciddiye alındı. Bu raporla ilgili, oradaki söylenenler yargıya intikal etmedi. O gün yargıya intikal etmedi ama ben-

İshak Karakaş

ce bugün intikal edebilir diye düşünüyorum.

- Evet, hem faili meçhul cinayetler aydınlanır hem de devletin işleyişi ortaya çıkar.

- 1993 yılı aslında çok önemli bir yıl. 24 Ocak 1993'te Uğur Mumcu'nun öldürülmesiyle başlayan, Eşref Bitlis'in uçağının düşmesi, Özal'ın ölümü, arkasından 33 erin öldürülmesi öyküsü, Bingöl'de, sonra 2 Temmuz Madımak vahşeti, sonra Başbağlar cinayetleri, arkasından Mehmet Sincar'ın öldürülmesi, Bahtiyar Aydın'ın öldürülmesi, Cem Ersever ve arkadaşlarının öldürülmesiyle 1993 yılını çok ciddi biçimde irdelemek gerekiyor. Bence 1993 yılında Türkiye Cumhuriyeti'nde adı konulmamış bir darbe yapıldı. Yönetim değişti. Cumhurbaşkanı değişti, Başbakan değişti, idari anlayış değişti ve asıl önemlisi Süleyman Demirel cumhurbaşkanı olduktan sonra "Taşlar şimdi yerine oturdu" diye bir ifade kullandı.

- Evet, bütün bunlar Fırat'ın Doğu-su'nda daha fazla hissedildi.

- Tabii. Kürt sorununun çözümünde ilk defa 49'uncu hükümet çok önemlidir. Belki 1993'e gelmeden önce Körfez Savaşı'ndan başlamak gerekiyor. Körfez Savaşı ile birlikte Türkiye'deki Çekiç Güç'ün yerleşmesi ve özellikle emperyal güçlerin ABD ve AB'nin ortaklaşa Irak'ta Saddam bahane edilerek, bugün de aynı şekilde Esad'a aynı argümanlarla gidiliyor, aslında Ortadoğu'da petrolün paylaşılması ve üstelik paylaşılması da değil ABD tarafından ele geçirilmesi ve yeni sınırlar oluşturulmasıydı. Yani Büyük Ortadoğu Projesi'nin ilk başlangıcı oluyor Baba Bush ile başlayan. Orada Özal'ın da ortaya koyduğu bir iddia vardı, "bir koy üç al", o "bir koy üç al" meselesi Musul-Kerkük petrollerinin orada Kürt oluşumları ile birlikte Türkiye'nin sınırları içine katılması, yani Irak ve Suriye Kürtleri'nin ve Türkiye'deki Kürtler'in de bir araya gelerek bir federasyon, nitekim Özal'ın hani "federasyonu tartışalım" lafının altında yatan o, bir Kürt federasyonunun kurulması, o Kürt federasyonunun Türkiye'ye bağlanması ve dolayısıyla Türkiye'nin sınırlarının genişlemesi

ve petrol yataklarına ulaşılması anlayışydı.

- Faili meçhuller ile bu strateji mi uygulanıyordu yani? Hedef alınan aynı dönemde kimlik ve onurları için ayaklanan Kürtler, Kürt Özgürlük Hareketi değil miydi?

- Bir taraftan Türkiye'nin böyle bir politikası var, diğer taraftan da buna karşı olan bir politika var. Faili meçhul cinayetlerin orada varolması ve biraz evvel söylediğim bir dizi devletin yapısının değiştirilmesi, devletin yapı taşlarının değiştirilmesinin altında yatan bu söylediğim çerçeve. Faili meçhul cinayetlerin büyük bir bölümü Kürt sorununun çözümü doğrultusunda anlaşılmış olan Cumhurbaşkanı, silahlı kuvvetler, siyaset yani hükümetin içerisindeki SHP kanadı DYP'yi de bu konuda beraberinde götürerek ilk defa Türkiye farklı bir noktaya doğru gidiyordu. Öyle bir sınırların genişlemesi doğrultusunda değil ama kendi içerisinde demokratikleşmeyi sağlamak adına Kürt sorununun çözülmesi, bunun bir Türkiye sorunu olduğunu bilerek demokrasi, insan hakla-

rı, eşitlik, özgürlük, adil paylaşım, her şeyden önce hukuk devleti gibi kavramların yerleşebilmesi doğrultusunda devletin ve devlet ve siyasi kurum anlaşılmış gözüküyordu ilk defa. İşte 1993'teki bir dizi ölüm faaliyetleri bu anlaşmayı birden tersine çevirdi.

- Bugün yargılanan bir çok kişi, sizin komisyona ifade vermişti. O günden bugüne ifadeleri değişti mi?

- Aslında komisyona verdikleri ifadenin ne kadarı doğrudu ne kadarı saptırmak içindi bunu zaman içinde gördük. Mesela o gün "Jitem yoktur" diyen Teoman Koman, daha sonraki tarafından "Jitem vardır, hatta kurucusu da benim" denecek bir noktadaydı.

- Evet, Arif Doğan söylemişti bunu.

- Evet, Doğan'ın söylediği şey. Zaten onun söylemesine gerek yoktu, o gün de "Jitem yoktur" diyen Teoman Koman'ın önüne Jitem hüviyetleri, Jitem'in Cem Ersever'e vermiş olduğu plakeleri ve benzeri belgeleri ortaya koymuştuk, onları bulmuştuk.

Fakat asıl mesele şu, o gün Jitem yoktu, çünkü varlığı hukuki olarak yasal değildi ama bugünkü iktidar Jit'i çıkarıyordu biliyorsunuz, Jandarma İstihbarat Teşkilatı. Yani o günün Jitem'i bugünün Jit'i olarak resmi olarak var.

- Peki, devletin ve hükümetlerin derin devlete bakışı değişti mi, yoksa AK Parti kendi derin devletini mi kuruyor?

- Devlet zaten derin devleti hiçbir zaman kabul etmez. İki devlet var. Bir devlet var, görünürdeki devlet, bir de derini var.

- Dünyanın her yerinde böyle midir bu yani?

- Dünyanın her yerinde öyle. Demok-rasi ve hukuk devletlerinde bu yakalanınca temizleniyor ama sonra tekrar oluşuyor. Oluşmuyor değil. Çünkü siyasi yönetimler, yani halk temsilcileri aracılığıyla yönetime el koyduğunda siyasi yönetimler devlete yüzde yüz nüfuz edemiyorlar. Yüzde yüz nüfuz ettikleri takdirde ayrı bir sorun çıkıyor, etmedikleri takdirde ayrı bir sorun çıkıyor. Şimdi bugünkü AKP çok ciddi bir şekilde kendi derin devletini oluşturuyor. Kendi derin devletini oluşturdu ama bir paralel derin devlet de var onlarda ve birbirleriyle çatışıyorlar.

- Cemaati mi kast ediyorsunuz?

- Bu çatışmanın da vesileleri var. Ge-

çen dönem PKK ve Kürt sorunu, bu dönemde de dersaneler.

- AK Parti kendisi izin mi verdi bu paralel devlete?

- “Bundan öncekiler sizin yargınız, ben de şimdi kendi yargımı kuruyorum” dersiniz, birileri de çıkar “Ben de kendi yargımı kuruyorum” der.

- Susurluk soruşturması sizin için bir hayal kırıklığı mıdır?

- Hayır, ben Susurluk soruşturmasının son derece başarılı olduğunu düşünüyorum. En azından bir derin yapının, derin ilişkilerin, faili meçhul cinayetlerin, devlet sırrı adı altında nelerin saklandığının, Türkiye'nin hukuk devleti olmaktan nasıl çıkarıldığının ve bunlara hangi kişiler ne kadar katkıda bulunduğu varıncaya kadar bir dizi gerçeklerin ortaya çıkmasında önemli bir gerekçe oldu.

- Soruşturma birileri tarafından yaşılatıldı mı?

- Evet, Erbakan devletin kurumlarını çalıştırmadı. En fazla bu derin devletten sıkıntı çekenlerden biri de Erbakan'dı.

- BirGün gazetesinde de Erdoğan ile Büyükanıt'ın Dolmabahçe görüşmesini ifşa ettiniz ve yargılanıp beraat ettiniz. Bu konuda ne diyeceksiniz?

- Bu yazımda devletin bazı kurumla-

rının Cumhurbaşkanı'nı dahi dinlediğini, istihbaratı elinde bulunan kurumların her türlü bilgiyi, belgeyi de ortaya koyduğunu ve sanal anlamda, yapay anlamda bilgiler, belgeler de ortaya atabileceğini ortaya koydum. Bir de tabii Başbakan ile Büyükanıt'ın me-zara kadar gidecek olan sırlarının Türkiye'nin geleceği ve Türkiye'de yaşayan yurttaşların can güvenliğiyle ilgili ve mal güvenliğiyle ilgili bir sır olduğunu düşünüyorum. Dolayısıyla böyle bir sırrın ortaya çıkarılmasına katkıda bulunduğum için çok mutluyum zaten.

- Tam anlamıyla ortaya çıktı mı bu sır? Biz bir şey anlamadık.

- Böyle bir sırrın varlığı biliniyor en azından.

- Evet. Bu biliniyor.

- Yani bu bir devlet sırrı değil. Şöyle söyleyeyim. Devlette devamlılık esastır. Devletin kendinden saklanan bir sırda devlet sırrı diyemezsiniz. Ben Büyükanıt'tan sonraki genel kurmay başkanlarına bu sır hakkında bilgileri var mı diye sorduğumda cevap vermediler.

- Siz sosyaldemokrasinin ele avuca sığmaz çocuğusunuz. Kendinizi CHP içinde iyi ifade edebiliyor musunuz?

- Yavaş yavaş iyi ifade etmeye çalışıyorum. Ben ciddi bir şekilde Cumhuriyet Halk Partisi'nin sol, sosyaldemokrat,

altını çizerek devrimci, değişimci bir parti olması için mücadele ediyordum. Deniz Baykal ve arkadaşları tam tersini söyledikleri için benim ve arkadaşlarımla Cumhuriyet Halk Partisi'nde olmasını istemediler. Şimdi sayın Kemal Kılıçdaroğlu değişim, devrimden yana olduğunu ve Cumhuriyet Halk Partisi'nin sol, sosyaldemokrat bir parti olacağını açıkça söylüyor, biz de o nedenle partinin içerisindeyiz.

- Mersin büyükşehir belediye başkan aday adayısınız. Şansınız nedir?

- Mersinliler yolda hangi partiye oy vermiş olurlarsa olsunlar söylüyorlar, “biz şuna oy verdik, buna oy verdik” diyorlar, sarılıyorlar, “sen mutlaka belediye başkanı olmalısın, adaylığını koyarsan kazanırsın ama seni aday yaparlar mı, bilmeyiz” diyorlar.

- Aday yapıp yapılmayacağınız belli değil mi daha?

- Parti Meclisi karar verecek.

- Peki, partiniz Mersin'de BDP ile ortak girer mi seçimlere?

- Aslında tabii yani, demokrasi güçleri, demokrasiden yana olan insanlar mutlaka birarada olmalıydılar. Bunun sandıkta birarada olacağına inanıyorum.

- Çok teşekkür ederim.

- Ben teşekkür ederim.

Simitle Yaşamak

Geçen hafta içinde tüm yurttaki simit fiyatları “güncellendi”. İstanbul’da 1 TL’den 1,40 TL’ye çıktı. Maaşlar yüzde üç-dört artarken, simit yüzde kırk artış gösterdi...

Ülkedeki ekonomi istatistikleri ile simit fiyatındaki artışın istatistikteki karşılığı arasında uçurum gözle görülür niteliktedir. (Ekonomi tıkırında mı yoksa sanal bir görünüm mü bizlere pazarlanan?)

Türkiye Fırıncılar Federasyonu Başkanı Halil İbrahim Balcı, iki buçuk yıldır zam yapılmadığını, hammadde (un ve susam) fiyatlarındaki artışın bu fiyat güncellemesini zorunlu kıldığını söylüyor. Sonra bu fahiş fiyat artışı karşısında gelen tepkiler için ise, “İstanbul’un bazı pahalı bölgelerinde böyle bir durum var. Türkiye genelinde ortalama simit fiyatı, 1 liradır. Bazı özel durumlar gerektiren bölgelerde ise 1 lira 40 kuruştur ancak bu çok azınlık bir bölgede oluyor». Tabii tüm Türkiye’de İstanbul siyasal ve eko-

nomik olarak özerk bir bölge olduğundan, İstanbul içinde de “bazı özel durumlar gerektiren”, “çok azınlık bir bölge” denilen yerler de özerk bölge içinde özerk oldukları için bu durum normal! Minareye kılıf zor değil. Niyet eden kim bilir ta ne zamandan hazırlamıştır kılıfını. Susam ve un fiyatının artışı... Bazı özel durumlar, çok azınlık bir bölge... Gerekçe böyle olunca el mahkum, mecburen yapıyorlar! Onlara, içine düştükleri bu çaresizlik haline üzülmemek mümkün değil tabii!

Ülkedeki tarım politikalarını anlatmaya gerek yok sanıyorum. Tarla- larında kendilerine yeten üreticilerin şehirlere nasıl sürülüp köleleştirildiğini de... Ülkenin son 20 yıllık tarım politikası, ne susam bıraktı ne un... Kendine yeten ülkeden kendini tüketen ülkeye geçişin şahitleri olacağımızı düşünmemiştik...

O “bazı özel durumlar”ın, bazı “çok azınlık bir bölge”lerin nasıl olduklarını/yaratıldıklarını anlatmayacağım.

Şehircilik, sosyal-kültür ve ekonomi üzerine de bahis açıp uzun uzun yazmayacağım. Ama hepimiz biliyoruz o bölgelerin ve bu çok özel durumların gecedan sabaha oluşmadığını...

Şehirlerin yapılarını kişilerin kişisel hırs ve çıkarları belirliyor... Susamı Çin’den, Hint’ten, küçüklü-büyük hayvanı başka yerlerden, tahılı başka yerden alıyoruz. Sanayi de taşeron, teknoloji üretiminde yokları oynuyoruz...

Başa dönelim. Simit diyorduk, bir simit 1,40 TL. Her öğün simit yesek 4,20 TL. Diyelim ki devlet katını dinledik ve 3 çocukluyuz. Ailemiz beş kişi, hepimiz bir ay boyunca her öğün simit yesek 630 TL. Simidinizin yanına bir bardak su yahut çay alsanız, hesap asgari ücreti aşıyor. Daha kira, faturalar ve diğer temel ihtiyaçlar var ama neyse... Onları da şükürle öderiz artık!

İnsan/uygarlık gelişimi, çoğu zaman diğer canlı türlerinin yaşamlarını taklit ederek, bundan esinlenerek

Hakan TUNÇ

ilerlemektedir. “Pek çok memeli, kendi dışkısını ya da yavrusununkini yer ama sadece koalalar yavrularını bununla besler. Ana, “lapa” adı verilen bir çorba hazırlar ve dört aylık yavrular bu çorbayı höpürdete höpürdete içer, böylece önemli mikroorganizmaları mideye indirir ve nazik sindirim sistemlerinin büyük kısmını oluşturan okaliptüs yapraklarına hazırlamış olurlar.”

Pablo Neruda;

“Bir tabak hepinize, zengin bayralara bir tabak

Elçilere, bakanlara, zorbalara bir tabak

Bir tabak, kirli kanlı bir tabak

Her sabah, her hafta, her zaman

Önünüzde duracak” diyor.

Halimiz böyleyken böyle. Peki, sormak istiyorum: Hangi daha zor koşullara hazırlanıyoruz? Daha kötü ne yaşayabiliriz?

Mustafa İşıtmez

Macar Yahudisi Wilhem Kahlo ve Kızılderili asıllı Matilde Calderon’un üçüncü çocuğu olarak 6 Temmuz 1907’ de Meksika’da dünyaya gelen Frida Kahlo, doğum gününü tüm hayatı boyunca, Meksika devriminin gerçekleştiği 7 Temmuz olarak kabul etmiştir.

Bir 20. yüzyıl popüler kültür ikonuna haline gelen resimlerinin yanı sıra; inişli çıkışlı özel yaşamı ve politik görüşleri ile tanınmış; sanatı, her ne kadar sürrealist olarak tanımlanmışsa da ressamın kendisi bu tanımla şiddetle reddetmiştir. “Ben sürrealist değilim, hayallerin resmin yapmıyorum, resimlerimde kendi gerçeklerimi yansıtır ve evrenin akışında bir parça olmak istiyorum” demiştir.

Frida Kahlo; Duchamp, Picasso ve Kandisky’nin de içinde bulunduğu pek çok ünlü sanatçı için önemli bir hayranlık kaynağı olmuştur. Resimlerindeki ustalık, Pablo Picasso’ya bile “Biz onun gibi insan yüzleri çizmeyi bilmi-

Sızının Renkleri

yoruz” dedirtmiştir. Çalışmaları, duygulanım, kalp kırıklıkları, cinsellik, aşk, yaşam ve ölümün nadir rastlanan bir birleşimiydi.

Yaşamının çok büyük bir bölümünü yatakta başının üstünde duran, “gündüzlerinin ve gecelerinin celladı” olarak tanımlamış olduğu bir aynaya bakarak geçirdiği için sürekli oto-portre çizmiştir.

Çocukluğunda yaşadığı sağlık problemleri Frida’nın bütün yaşamı boyunca acılarında beraberinde gelmesine sebep olmuş, sürekli sağlık sorunlarıyla boğuşmuş ve acılarının en büyük ilacını ise çoğunlukla oto portreler çizerek bulmaya çalışmıştır. Gençlik yıllarında ‘Cachuchas’ adını taşıyan, anarşist ruhlu ikisi kız dokuz kişiden oluşan köklere dönüş anlayışını sahiplenen sosyalist bir grubun üyesi olan Frida için, gruptaki Alejandro Gomez Arias ileride başka bir önem taşıyacaktır.

17 Eylül 1925 tarihinde Frida ve Alejandro birlikte otobüse binerek

yolculuk ederken ve yan yana oturmuş şakalaşırken, bir tren süratlice otobüsün aşmak üzere olduğu raylara yaklaşıp fren yapamayarak tam ortasından çarpar. Otobüs sürüklenmeye başlar ve yolcular dışarı fırlar. Trenin demir çubuklarından birisi ise Frida’nın sol kalçasından girip leğen kemiğinden çıkmış ve artık omurgası ve sağ bacağında dinmeyen bir acıyla yaşamak zorunda bırakmıştır. Sağ bacağı on bir yerden kırılmış, yerinden oynamış sol omzu çıkmış, leğen kemiği de üç yerden kırılmıştır. En kötüsü ise çelik çubuk karnının sol tarafından girip cinsel organından çıkmış ve tüm doktorlar, tekrar yürüyebileceğinden, hatta yaşayabileceğinden bile şüpheliydiler.

Onu parça parça bir araya getirmeleri gerekmektedir. Kaza sonrası artık aşk ve resim kırılan omuriliğinin yerini alacaktır. Tüm hayatı boyunca 34 kez ameliyat olacak olan Frida için içki, uyuşturucu ağrıları dindirmek için çare aradığı birer araç haline gelecektir.

Frida “İnsanın çarpışmanın farkına vardığı, ağladığı asla doğru değil. Gözümünden bir tek damla yaş akmadı ve demir çubuk, kılıcın boğayı delmesi gibi beni deldi, geçti” demişti. İlk oto-portresi olan “**Kadife Elbiseli Oto-portre**”yi ise kazadan hemen sonra resmetmiştir. Seneler sonra portresini anlatırken; “Bana eziyet edip her an beni sorgulayacak az kalsın kimliğimi elimden alacak aynadan görüntüyü çaldım” demiştir. İlk oto portresini neşe içinde aşkı Alejandro’ya armağan eder. Oysa o, Alejandro için bir aşk olmaktan çoktan çıkmıştır.

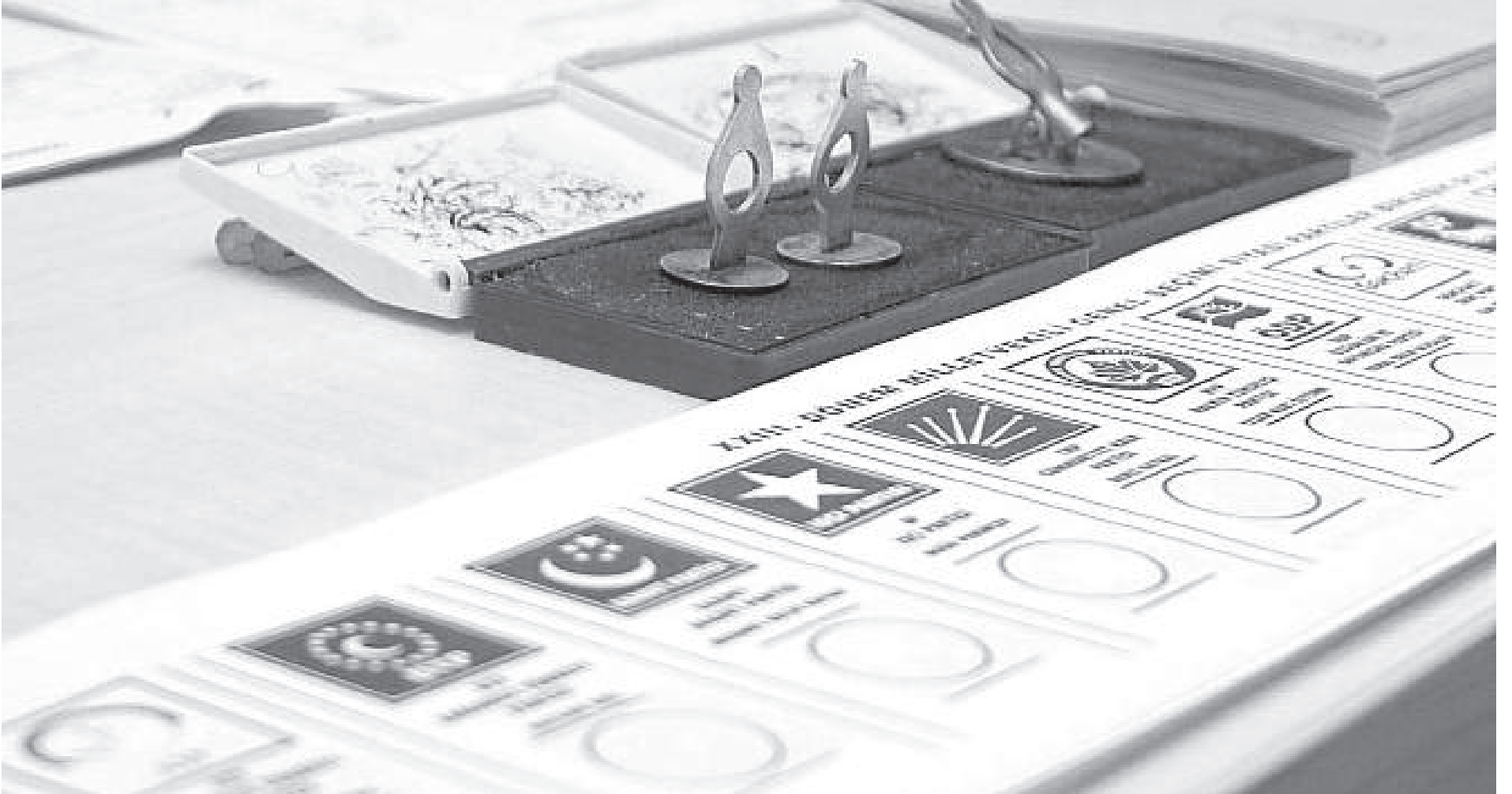
“**Otobüs**” tablosu da Frida’nın sanat hayatında ki en önemli dönüm noktasının da kendisi olmuştur aslında. “**İki Frida**” adlı tablosunda ise, sağlıklı ve hasta olan Frida’yı el ele resim etmiştir. “**Kırık Sütun**” adlı resminde çok uzun müddet takmak zorunda kaldığı metal korseyi, kırık omurgasını resim etmiştir. “**Elbisem bu askıda asılı**” adlı resminde Amerikan kültürünün öğelerini bir çöplük gibi üst üste yığılmış “**Kökler**” ile Meksika tarihinin derinliklerine işaret etmişti...

Yerel Seçimlerin Aday Adaylarına Açık Mektup

ÜMIT
BURNU

Dr. Ulaş Başar GEZGİN

Yerel seçimleri önce kendi partisi içinde, sonra partiler arası bir yarış olarak görenler! Hangi partide olursanız olun; sizin her kazandığınız yerde halk kaybediyor. Gökyüzüne bakan takım elbiseli halleriniz yer alır seçim afişlerinde, sık sık. Kimbilir neyi amaçlıyorsunuz... Uzak görüşlü olduğunuzu mu anlatmaya çalışırsınız; çok güzel bir memur olacağını mı sizden?.. Sorsak; çoğunuz, AKP'ye karşısınızdır. "AKP gitsin, o bize yeter" dersiniz siyasetin sığ sularında "X elden gidiyor" naraları atarken (duruma göre bu X'i çok iyi doldurursunuz). Oysa milyonlarca Gezi insanı, "AKP'nin yerine bir başka baskıcı iktidar gelirse, ona da razı değiliz" diyor size; özgürlüklerine düşkün insanlar onlar; özgürlük vaadedebilecek misiniz onlara siz? Hangilerini hangilerini?

70'lere çekersiniz konuyu, "yok bir-birinizden farkınız" dediğinde gençler, eski solcu olduğunuzu vurgularsınız,

eskiyince daha güzel olacaktı gibi solculuk. Ama yenisi var; solculuğu aşacak kadar yeni bir solculuk bu, belki de. Yine de, en solcu sizsinizdir; çünkü bugünkü gibi su, gaz, plastik mermi ile değil; gerçek kurşunlarla geçmiştir gençliğiniz. Aradan 30-40 yılın geçtiğini kimi zaman kabullenmek istemezsiniz. Kabullenmeyin, olur; ama "bu en solcu aday benim" tavırları; "en iyi ben bilirim" bakışları, kemikleşmiş oylarınızı fosilleştirebilir bile. Oyun fosili ise, sandıklara değil, müzelerle yakışır.

Çoğul kimlikler talep ediyor sizden halk. Pratik konuşmanızı, somut konuşmanızı bekliyor. Yalnızca kendinizi inandırdığınız ajitatif konuşmalara illallah demiş halk. Sorun odaklı konuşmanızı bekliyor halk ve elbet çözüm odaklı. Devlet güçleri içindeki dengeyi gözetmek yerine, yereldeki siyasal öznelere göre politika yapmanızı bekliyor halk. Hazır mısınız? Gezi'yi

nostaljikleştirmenizi istemiyor halk; hele yer almamışken, onun üstünden parsa toplamanızı, hiç mi hiç... Bu da bir başka rant değil mi... Siyasal ranta da ekonomik ranta da hayır dedi Gezi, duymadınız mı? Başka türlü bir seçim kampanyası yapardınız duymuş olsaydınız... Rant belediycilerini 'adaylarımız' diye sürmezdiniz önümüze...

"Gezi beni nasıl değiştirdi?" sorusuna ne yanıt verebilirsiniz? Ya da verebilir misiniz? Neredeydiniz, neresinden tutunuz Gezi'nin? Ve ne yapacaksınız rant belediyciliğine karşı? Emekevrler'deki gibi insanların başına yıkıldığında evleri, Gülsuyu'ndaki gibi vurulduğunda evlatları; ne yapacaksınız? Protestolara katılmaya var mısınız? Gezi Ruh'u'nu kalıcı bir dövme gibi yüzünde taşıyanlardan mısınız? Değilseniz, seçime niye katılıyorsunuz? Var mı gerçekten farkınız? Ya peki demokratik, halkçı, katılımcı, özgürlükçü belediyciliği nasıl uygu-

layacaksınız? Hangi çatı altında bana ve diğer ortalama vatandaşa söz, yetki, karar ve iktidar yolu açacaksınız? "Büyükşehir yasası, hiçbirşeye izin vermiyor" diyorsanız, aday olmaya niye gerek duydunuz?

"Büyük ölçekte değil, küçük ölçekte birleşebiliriz ancak; yerel sorunlar bizi birleştirir, merkezden yönetilen partilerse ayırır" desek, kısa devre yapar mısınız? Merkezden belirlenen adayların yerel sorunlara yönelik bilgi birikimi hakkında düşünceleriniz? Özerkçi hareketlere nasıl bakıyorsunuz? Ya peki Fikri Sönmeze?

"Benim kentim benim kararım" dedi Gezi'de milyonlar. Duydunuz mu? "Hiçbirşey eski gibi olmayacak" diyorlar sık sık, ya sizce? Belediyeçiliği sizden öğrenecek değiliz. Biz halkız. Bizden öğreneceğiniz öyle çok şey var ki... Sokaklara çıkan bir başkan istiyoruz; çıkacak mısınız?

Bir annenin kınalı kuzu saydığı yavrusu kaç kez öldürülür? Bir anne kaç kez daha eli böğründe çaresiz bakışlarıyla kalakalır... Daha kaç kez hıçkırığı, o canhıraş haykırışı çatlamış dudaklarında gezinir. Bu gidişle bunlar yani bu acı olaylar her mahkeme sonrası yaşananlar devam ettiği sürece... Devlet denilen kanla, vahşi katliamlarla beslenen canavar, kendi besleyip büyüttüğü kan kırmızı bir bayrak içinde yine kendi yavrularıyla beslediği gençlerden, çocuklarımızdan elini çekinceye dek... her hafta cumartesi anaları, kayıp anneleri Galatasaray'da yavrularının hesabını, kayıplarının hesabını sorup duruyor. Hiç kaale alınmadığı gibi bir de dövülüp, gazlanıp kaçınıcı kez daha yavrusunun ölümüne seyirci kalıyor. Bu devletin, hani kutsal saydığı, çocuklarını kınalayarak askere gönderdiği devletin adaleti ne zaman yavrularının katledilmesine dur diyecek ve bu ne zaman olacak...

İlk gençliğimin üzerinden şunca yıl geçti. Yanımdan, yörenmden eksilen, yok olan, katledilen yüzlerce genç geçip gitti hiçliğe... Bazısının mezarı bile olmadı. Anaları bir buluta, bir dağa ya da denize bakarak yavrusunu andı her doğumgününde... Bir boşluğa, sonsuzluğa bakarak sadece sessizce hıçkırıldı... Kaçı başını omzuma koyarak ağladı ben bile unuttum. Beni bir oğul saydı, ben ne çok kadını ana bildim. Şimdi olmayan anamın yerine kaç ciğeri yanık ana girdi bilseniz. Halen de o anaların evladı olmaya devam ediyorum, devam ediyoruz.

Gezi olayları 31 Mayıs 2013 tarihinde başlamış. O günden bu zamana değin bir çok genç katledildi. Bir çok gencin ölümüne o pek azametli devlet göz yumdu hatta önyak oldu katledilmelerine... Bu çocukların, bu gençlerin hiç biri otuzunu bile göremedi. Anneleri onların mürüvvetini bile göremeden yok edildiler...Ethem,Mehmet, Abdullah ve Ali İsmail Korkmaz ki geçn heykeli dikildi bu On dokuz yaşın baharında ki gencin... Ellerine su döktü annesi, hıçkırıklarla...

Ya bizler, hani Anadolu'nun kadim halkı olan bizler; Gelinciği sever gibi sevdik biz çocuklarımızı... Bütün çocuklarımız bizim geleceğimizdi. Biz gelecekerimizi, sevgiyle bağrına basan Anadolu halkıydık. Onları rüzgârların serin esintilerine bıraktığımızda, hoyrat, zalim sert boralarla baş başa kalabileceklerini de bilmeliydik. Bilemedik... Çocuklarımızı sevecen, insanî duygularla yetiştirirken; Onların haşın, duygusuz insanlarca örselenebileceklerini bilemezdik. Yurttaşlık bilgisine dayanarak insanların hür ve eşit olduklarını sandık. Madem eşit insanlarsak, devletin hiçbir resmi görevinde bulunamadığımızı neden bizim dışımızda kimse sorgulamamıştı. Bundan ötürü devletle hiç karşı karşıya gelmemeye çalıştık. Devletin o despot nemrut yüzüyle her karşılaşmamız bizde onmaz yaralar açıyordu... Yaralarımızı yalayarak iyileştirmek dışında yapacağımız hiçbir şey yoktu. Gün gelmiyordu ki herhangi bir olaydan ötürü sükûtu hayale uğramayalım. Kol kırılır yen içinde kalır diyerek yaralarımızı kim selere göstermeden iyileştirmeye çalıştık. Unutmak en iyi ilaçtır diyerek kendimizi dış dünyadan soyutlayarak, kendimize farklı bir evren yarattık. Yaşlı yayalarımızın, dedelerimizin anlattığı hikâyelerde yer bulmaya çalıştık. Aman kimseyle ko-

nuşmayın, sızlanmayın diyen; geçmişin acılarını bir daha yaşamayalım diye bizi sürekli uyaran yaşlılarımızın acılı yüzleriyle avuttuk kendimizi. Evet, genlerimizden gelen sanatkârlığı, becerikli ustalığı kendimize meslek seçerek devletten hiç almadan sürekli veren insanlar olarak kaygıyla yaşadık. Hrant'ın söz ettiği tedirgin güvercinlerdik hepimiz. Mutlu mesut yaşamayı istedik sadece... Ama hep tedirgin yaşadık, mutluluğun tersine...Kimseden, özellikle devletten hiç yardım almadan, okullarımızı, kiliselerimizi kendi yağıyla kavrulan kurumlar olarak yaşatmaya çalıştık. Oysa devletin resmi okulları, camileri devletten her türlü yardımı alıyordu... Ama biz eşit insanlardık! Özellikle kanunla başımızın derde girmesini düşünemiyorduk bile; o vakit çok eşit davranıyorlardı! Askerde çavuş bile olamıyorduk ki kaymakamlığı, valiliği düşünebilelim. Oysa o sırada dünyanın bütün demokratik ülkelerinde Türkler her şey olabiliyordu. Hatta devletin bakanları bunun için diğer ülkeleri sıkıştırıyorlardı. Okullarda ki Türkçe öğrenim için, Camiler için, Kuran kursları için... Bu

güzel bir durumdu. Her dil, her din kendini yaşatmak için çalışmalıydı. Buna yürekten inanıyorduk. Bizlerse hiçbir binamızı izin almadan kendi paramızla dahi tamir edemiyorduk. Vakıflarımıza hibe yoluyla geçen binalarımız 1974 içtihat kararlarına göre adaletsizce, hukuksuzca elimizden alınıyordu. Anadolu da hiçbir şehrimizde okullara müsaade edilmediği için dilimizi bile öğrenemiyorduk. Lozanla kazandığımız hiçbir madde bize uygulanmıyordu. Onlara göre biz “ya sevecektik ya terk edecektik” ya da ölecektik... Gelincik çiçeklerini bilir misiniz? Dağda kırdı bayırda, yol kenarlarında olanca güzelliğiyle rüzgârlarla salınan kırmızı kana; Anadolu'nun çileli gelinlerine benzeyen çiçekleri... Her türlü sert rüzgâra dayanan bu çiçeği sadece elinizin bir fiske siyle dağıtabilirsiniz. İşte çocuklarımız tıpkı gelinciklere benzeyen çocuklarımıza kıymayın... Koparmayın... Oysa ne kolaydır küçük bir çocuğu, bir insanı, bir yaşlıyı sevindirmek.

Sevak Balıkçı'yı anımsıyorum. O karagözlü gen-

Bedros DAĞLIYAN

Bir Oğul Kaç Kez Daha Öl-dü- rü-lür?

cecik fidanı... Oğlumun arkadaşı, sevgili Ani'nin prensini...Kıvanç Ağaoğlu adlı ırkçı duygularla zehirlenmiş bir asker tarafından katledildiğinde nasıl bir ah çıkmıştı yüreğimizden; Yine mi demiştik. Sonra kaatilinın tutuklanmasını beklemiştik. Beklemiştik diyorum çünkü:

Nasıl olsa katledildiği hayli belli olan ırkçı fevranla işlenmiş bir cinayetti ve suçlu cezasını çekecekti? Ama devlet dediğimiz o azametli yapı bizi bir kez daha yanıltmadı... Tüm ülkede ezilenler, azınlıklar, fakirler, emekçilere yapılan baskılar, yıldırımlar, işkenceler hatta katliamlar devletin gözetiminde yapılıyor, yapılmaya da devam edecek. Bu nasıl bir kindir ki katlettikleri ya da katliama göz yumdukları onca insana ve sahip olduğu halkın mensuplarına, ellerinden tüm değerli varlıklarını hatta canlarını aldıkları halde belki de suçluluk kompleksiyle o kini sıcak tutmaya devam ediyorlar. Sevag'ın katili o çocuk değil devlettir. Onu koruyarak, gözeterek bunu ispatlıyor da...Devlet Bahçeli Hrant şehit olamaz diyor. Bu Sevag içinde böyle...Alın o şehitliği başınıza çalın. Bir gün o gencecik çocukların, kınalı kuzuların kanlarında boğulacaksınız. Sizin bu davayı ve Hrant'ın davasını hiç bir zaman sona erdiremeyeceğinizi biliyorum. Alın ihsanınız sizin olsun. Şimdi soruyorum size:

24 Nisan 2011 tarihinde elimizde büyüyen, sevgili Ani'nin biricigi Sevag öldürüldüğü andan itibaren kaç mahkeme kaç yalan, kaç acı dolu gün geçti. Sevgili Ani'nin ellerinde, hani koklamaya dahi kıyamadığı yavrusu kim bilir kaç kez daha ölecek, kaç kez daha katledilecek...

Fehim IŞIK

Klasik Kürt Edebiyatında Coşku ve Heyecan

Coşku ve heyecan klasik Kürt edebiyatının belirgin öğelerindendir. Bu yönüyle en fazla öne çıkan klasik Kürt edebiyatçılarından başında Feqîyê Teyran gelir; ancak günümüze ulaşan eserlerinin yetersizliği nedeniyle bir ekol olarak değerlendirilmese bile, coşku ve heyecanı ilk olarak XI. yüzyıl Kürt edebiyatçısı Elî Herîrî'de görüyoruz. Elî Herîrî'den Feqî'ye ulaşan coşku ve heyecan dolu dizelerin ilhamını kendi eserlerinde de giderek artan oranda kullanan Kürt edebiyatçıları, bu geleneği yüzyıllar boyu sürdürür.

Kürt dilini geliştirmeyi ve bunun için sade bir anlatımı tercih eden Feqî, şiirlerinde coşku ve heyecanı daha çok doğa ile bütünleştirerek verir. Bu coşku ve heyecan bazen “Ey av û av” şiirinde olduğu gibi gür akan suyun insanla bütünleştirilen coşku ve heyecandır, bazen gerçek aşkın insan duygularında yarattığı histir.

Feqî, “Ey av û av” şiirinde şu dizelerle coşkusunu dile getirir:

Ey av û av, ey av û av / Ey su, ey su

Ma tu bi ‘îşq û muhbetê / Sen de mi aşkınsın, dertlisin?

Mewc û pêlan tavêy belav / Dalgaları etrafa savurur

Bê sekne û bê rahatê / Durmaksızın akar, mutsuz musun?

(...)

Bê dev û qîl û pal bibêj / Bunca sözü ağzın yokken söylersin

Hêdî bi lefzê hal bibêj / Artık yeter halimizden mi söz edersin

Ber ‘Mîm û Hê û Dal’ bibêj / “Mim, He ve D”nin (1) yerine mi söylersin

Şerh û beyana kaxetê / Şu kağıdın yorum ve izahlarını

(...)

Ew reng divêt ava zela / Böyle diyor şu berrak su

Buhrîn li min çend mah û sal / Geçti ömründen şunca ay ve yıl

Qet kes nekir ev reng sual / Hiç kimse sormadı bana bu soruları

Heta gêham vê saetî / Geldiğim şu ana kadar

(...)

Keç bûn di kenza qîdemî / Bakire idiler eski hazinelerinde

Ba xwoy ji eşqa Ademî / Adem'in aşkı ile tutuşup

Anîne karê alemî / Dünyanın işine yöneldiler

Zahir kirin l'vê sûretê / Bir de bu adama bellettiler

Feqîyê Teyran'ın coşkusunu dile getirdiği önemli eserlerinden biri de Şêxê Sen'an'dır. Şêxê Sen'an'da bir yandan efsanevi bir kişilik olarak birçok edebiyatçının ürünlerine konu ettiği Şêxê Sen'an'ın yanı sıra Hêşetili kıza olan aşkını da yazan Feqî, yine doğanın güzelliğini, coşkusunu anlatmada esas unsur olarak kullanır.

Elî Herîrî'den Feqîyê Teyran'a, oradan da Siyahpûş'a ulaşan coşku ve heyecan dolu edebi metinler, klasik Kürt edebiyatında neredeyse tasavvufi metinler kadar yer tutar. Bu coşku ve heyecan çoğu kez tasavvufun bir alt unsuru olarak da kullanılır.

Siyahpûş, ünlü divanı Seyfûlmulk'te, yaşama, dürüstlüğe dönük coşku ve heyecanı, bedeli ağır bile olsa yerine getireceğini belirtir ve şu dizelerle görüşlerini aktarır:

Min qebûl e xemr û saqî dêr û zennar û senem / Ben kabul ederim saki ile badeyi, kilise ile kaya ve heykeli

Min nebit seccade û ewrad dîgel seddaneyê / Bana seccade ile tespih gerekmez, hele de akılsızlar

Ger hebîba min cehennem dafit û tu dane bî / Eğer sevdiğim cehennemde yem olsa, sen de gülle

Sed qesem dê biçime nêv de ez bi qesda daneyê / Yemin olsun ki bilsem gülleyle vurulurum giderim yanına

(1) “Mim, He ve D” Feqîyê Teyran'ın şiirlerinde kullandığı mahlaslarından biridir.

Feqîyê Teyran ve Siyahpûş şiirlerini Türkçeye çeviren: Zeynel Abidin Zinar

Genel Cerrahi Uzmanı
İstanbul Tabip
Odası Divan Başkanı

Dr.Samet MENGÜÇ

Sağlıkta Dönüşüm;

Torba'dan Bu Kez Ceza/Sülük Ve Hacamat Çıktı

Sağlıkta Dönüşüm Programı ile başlatılan Türkiye sağlık ortamına yönelik tahribat son hızıyla devam etmektedir. Bilimsel tıbbın dinamiklerine dinamit koyan, etik ve iyi hekimliğin koşullarını yok eden uygulamalara devam eden AKP iktidarı ve Sağlık Bakanlığı'nın en son ortak yapımı "Torba Yasa" ile getirilen torbadan çıka çıka Sülük ve Hacamat tedavisi çıktı.

Bilimsel ve iyi hekimlik mesleğini serbestçe muayenhanesinde gerçekleştirmek isteyen hekimlerin emeğini sömürme amacıyla muayenehane açmasını yasaklayan, ruhsat vermemek için bin-bir dereden su getiren iktidar; geleneksel, bilimsellikten uzak hatta ilkel tedavi yöntemleri diyebileceğimiz, alternatif tıp uygulamalarının önünü açmaya yasal düzenlemelerle son hız devam etmektedir.

Tıpla ilgisi olmayan, yeterlilik belgesi ve ehliyeti olmayan kişilerin sağlık tedavisi yapabileceklerine yönelik ruhsatlı ve sertifikalı muayenehane açmalarını yasal güvence altına almaya çalışıyor. Yeni torba yasada "sülükle tedavi" ve " hacamatla tedavi" sertifikalı olarak yasallaştırılıyor. Bunun yanında iş sağlığı ve iş güvenliği gibi ciddi emek ve bilimsel hekimlik gerektiren işyeri hekimliğinin çok da önemli olmadığı düşünce ve yaklaşımıyla sertifikasyon dışı bırakılmaya çalışılıyor.

Torbadan çıkan nur topu gibi bir yeni uygulamada yeni bir suç türü ve yeni bir iyi hekimlik cezalandırma uygulaması daha var. "Ruhsatsız sağlık hizmeti sunma" adı altında bir suç tanımlanıp mesleğini hiçbir çıkar gözetmeden uygulamaya çalışan hekimler, 1 ila 3 yıla kadar hapis cezası ile tehdit edilmektedir. Gezi sürecindeki hekimlik anlayışını cezalandırma amacı taşıyan ve adeta bu hekimlere karşı kin güden bu yasayla hapisle cezalandırmanın yanında 20 bin güne kadar da adli para cezası tanımlanmaktadır. Günlük 100 TL'den hesap-

lanırsa 100x20.000 gün=2.000.000TL(iki milyon TL)'yi bulan cezalar verilebileceği hesaplanmaktadır. Bu para cezasının pratikteki karşılığı da hapis cezasının üst sınırını hakim kararıyla daha da arttırmak demektir. Yani uçakta, otobüste, yolda, bir kazada, ya da bir felakette insanlara sağlık yardımı "Ruhsatsız sağlık hizmeti sunma" olacağından bir hekim böylesi bir durumda bu cezaları göze almadan yardımda bulunamayacak demektir.

Sağlık politikaları ile sağlık çalışanlarının köleleştirilmesi, emek sömürüsü, taşeron çalıştırılma biçimi, güvencesizleştirme tam hızıyla devam etmekte. Bilimsel ve iyi sağlık hizmet sunumunun yasalarla olanaksız hale getirildiği, alternatif tıp uygulamaları

denilen; bilimsellikten yoksun kötü ve ilkel sağlık uygulamalarının yasal statülerle egemen kılınmaya çalışılan bir süreçten geçmekteyiz. Sağlık çalışanlarının sağlıksızlığa yasalarla atıldığı bir toplumun sağlığını varın sizler hesap ediniz...

AKP hükümeti; ideolojik olarak toplumsal yaşamı gericileştirmeye çalışırken, sağlık hizmetleri bundan en fazla pay almaktadır. Kadın hastaların kadın hekim ve kadın sağlık emekçilerinden hizmet alma anlayışı, aşılarmaya karşı olmayı teşvik, helal kan-helal ilaç tartışmaları, haram anne sütü anlayışı, hastane imamları, hastanelerde Kuran kursları, sağlıkta gericileşmenin bilinen örneklerine şimdide sülüklü tedavi ve hacamat tedavisi ek-

leyerek tüm hızıyla ortaçağ anlayışına doğru gericileşmektedir.

Sağlık ortamını alt-üst ederek çağdışı ideolojik yapısını egemen kılmaya çalışanlar, acımasız kapitalist ekonomi politiği ile emeği, insanı ve özellikle son dönemde sağlık emekçilerini hiçlemeye and içenler, yani çağdışı gerici anlayışlar, size sesleniyor;

- Hekimliğin andı bu topraklarda yazılmıştır, bu andı size çiğnetmeyecek kadar onurlu ve iyi hekimlik yapan hekimler var bu topraklarda henüz... Bu hekimler ve sağlık emekçileri size geçit vermeyecektir.

Cezasız, sülüksüz ve hacamatsız, gericiliğe karşı, çağdaş bir geleceği hep birlikte kurma dileğiyle...

Toprak Saha

Geçen hafta ne demiştik 3'te 3 yapacağımız demiştik. Çok yaklaştık bu hedefe ama bir son dakika golü taş koydu önümüze. Allah yukarda takımlarımız bu hafta çok iyi performans sergiledi. Kartalspor muhteşem taraftarı önünde Konya temsilcisini yenmesini bildi. Kartalspor gerçekten çok seviliyor; Kartalspor Kulübü Derneği binasındaki güvenlik görevlisi maçın oynandığı esnada mesai yaptığından dolayı mücadeleyi izleyemiyordu, üzgündü

ama dernek binası stadın hemen bitişiğinde olunca maçı taraftarların seslerinden de olsa bir nebze takip edebiliyordu. Kartalspor bu sevgi ve destekle çok iyi yerlere gelecektir. Pendikspor kıran kırana geçen mücadelede deplasmanda Aydınspor 1923 takımını mağlup etti. Özellikle bir kişiye değinmek istiyorum; Arif Çoban. Son maçlarda çok büyük katkıda bulundu tecrübeli oyuncu, hele son maçta Aydın temsilcisini tek başına yıktı diyebiliriz. Arif Çoban'ı bölge-

mizin takımlarından Pendikspor'a verdiği katkılarından dolayı tebrik ediyorum, başarılarının özellikle gollerinin devamını diliyorum. Bir diğer takımımız Maltepespor ise kazandığı maçı elleriyle (ayaklarıyla) rakibine verdi resmen. Yahu üç farklı öne geçmişsin nasıl bir basiret bağlanmasındır ki bu maçı berabere bitiriyorsun? İnkâr etmiyoruz bu takım da az da olsa bir kıpırdanma var ama yetmiyor, yetmez. Tabii bunu Maltepespor'un play-off hedefi olduğunu

düşünerek söylüyorum lakin amaç kümede kalmaksa belki yetebilir. Ve siz sevgili taraftarlar ne olursa olsun; galibiyette, mağlubiyette, kendi evinde, deplasmanda yani her koşulda takımlarımıza destek vermeyi sürdürürelim. Bizden dile getirmemizi beklediğiniz bir isteğiniz veya derdiniz varsa söyleyin, yazalım. Her gününüz kazanmakla geçsin, sevgiyle kalın.

Arjen Barış

Türkiye 3. Lig 2. Grup Puan Durumu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	Düzyurtspor	15	9	5	1	22	9	32	+13
2	Çorum Belediyespor	15	8	4	3	24	11	28	+13
3	Elibol Sandıklıspor	15	7	5	3	15	10	26	+5
4	Hacettepe Spor	15	6	6	3	25	13	24	+12
5	Darıca Gençlerbirliği	15	6	6	3	19	9	24	+10
6	Orhangazıspor	15	7	3	5	21	17	24	+4
7	Erzurum BBSK	15	6	5	4	20	13	23	+7
8	Manavgat Evrensekispor	15	6	5	4	28	24	23	+4
9	Batman Petrolspor	15	6	3	6	21	18	21	+3
10	Sancaktepe BSK	15	5	6	4	20	19	21	+1
11	68 Yeni Aksarayspor	15	4	7	4	16	21	19	-5
12	Bursa Nilüferspor	15	4	7	4	12	18	19	-6
13	Sakaryaspor	15	4	4	7	19	19	16	0
14	Balçova Belediyespor	15	4	4	7	16	23	16	-7
15	Maltepespor	15	3	5	7	18	27	14	-9
16	Ünyespor	15	3	4	8	12	17	13	-5
17	Elazığ Belediyespor	15	3	1	11	9	38	10	-29
18	Çıksalınspor	15	0	8	7	9	20	8	-11

Toplu Sonuçlar

01/12/2013	Batman Petrolspor	0 - 0	Darıca Gençlerbirliği
01/12/2013	Bursa Nilüferspor	3 - 2	Elazığ Belediyespor
01/12/2013	Balçova Belediyespor	4 - 2	Erzurum BBSK
01/12/2013	Çorum Belediyespor	0 - 0	Çıksalınspor
01/12/2013	Sancaktepe BSK	2 - 2	Sakaryaspor
01/12/2013	Ünyespor	0 - 1	Düzyurtspor
01/12/2013	68 Yeni Aksarayspor	3 - 3	Maltepespor
01/12/2013	Elibol Sandıklıspor	3 - 1	Manavgat Evrensekispor
30/11/2013	Hacettepe Spor	1 - 0	Orhangazıspor

Gelecek Hafta Maçları

08/12/2013	Çıksalınspor	vs	Elibol Sandıklıspor
08/12/2013	Darıca Gençlerbirliği	vs	Çorum Belediyespor
08/12/2013	Düzyurtspor	vs	Bursa Nilüferspor
08/12/2013	Elazığ Belediyespor	vs	Maltepespor
08/12/2013	Erzurum BBSK	vs	Batman Petrolspor
08/12/2013	Manavgat Evrensekispor	vs	Ünyespor
08/12/2013	Orhangazıspor	vs	Balçova Belediyespor
08/12/2013	Sakaryaspor	vs	68 Yeni Aksarayspor
08/12/2013	Sancaktepe BSK	vs	Hacettepe Spor

Yalıspor Bayan Voleybol Takımı direnemedi: 0-3

Maltepe Yalıspor Bayan Voleybol Takımı İstanbul 50. Yıl Spor Salonu'nda ağırladığı lig lideri Karayolları Bayan Voleybol Takımı'na 0-3 yenilerek üst üste ikinci mağlubiyetini almış oldu. Zorlu geçen mücadelenin ilk setini 18-25 önde kapatan Karayolları, ikinci seti 23-25, üçüncü seti ise 20-25 önde bitirerek mücadeleyi 0-3 kazandı. Yalıspor bu mağlubiyetle ligdeki üçüncü mağlubiyetini alırken Karayolları Bayan Voleybol Takımı namağlup liderliğini sürdürdü. Maltepe temsilcisi gelecek hafta deplasmanda Kazan Belediyespor Bayan Voleybol Takımı ile mücadele edecek.

Maltepe Avantajı Koruyamadı: 3-3

Maltepespor deplasmanda karşı karşıya geldiği 68 Yeni Aksarayspor ile 0-3 öne geçtiği maçta 3-3 beraber kalarak haftayı 1 puan ile kapattı. Mücadelenin başlamasıyla oyunun kontrolünde eline alan Maltepespor henüz 2. dakikada Ethem attığı golle 0-1 öne geçti. Baskılı oyununu sürdüren ve oyunu tam anlamıyla rakip ceza sahasına yıkan Maltepespor 21. dakikada Ethem, 36. dakikada ise Muzaffer attığı golle farkı üçe çıkardı, 0-3. Bu dakikadan sonra skorun verdiği rahatlıkla baskısını azaltan Maltepespor 37. dakikada Gökhan, 54. dakikada Hakan gollerine engel olamadı ve skor 2-3'e taşındı. Mücadelenin bu sonuçlanma bitmesi beklenirken 68 Yeni Aksarayspor maçın uzatma dakikalarında Hakkı Hakan'ın ayağından bulduğu gol ile skoru 3-3 sonuçlandı ve taraflar birer puanla sahadan ayrıldı. Üç farklı öne geçmesine rağmen galibiyeti koruyamayan Maltepespor üst üste ikinci beraberliğini almış oldu. Maltepespor gelecek hafta Elazığ Belediyespor'a konuk olacak.

68 Yeni Aksarayspor: 2- Maltepespor: 1

Stat: Aksaray Atatürk

Hakemler: Serhat Aslan, Ahmet Çifçi, Sezgin Altun

68 Yeni Aksarayspor: Can, Hakkı Hakan, Barış, İbrahim Taşkiran, İbrahim Konuksever, Mustafa (Dk.45 Süleyman), Gökhan, Yasin (Dk.76 Muhammet), Hasan, Akif (Dk.46 Mehmet), Hakan

Maltepespor: Emre, Bülent, Semih, Hüseyin, Ömer (Dk.46 Kemal), Gani (Dk.67 Mert), Çağlar, Muzaffer, Yavuz (Dk.59 Enes Erdal), Ethem, İskender

Goller: Dk.37 Gökhan, Dk.54 Hakan, Dk.90 Hakkı Hakan (68 Yeni Aksarayspor) - Dk.2-Dk.21 Ethem, Dk.36 Muzaffer (Maltepespor)

Sarı kartlar: Dk.11 Mustafa, Dk.27 Barış, Dk.45 İbrahim, Dk.83 Süleyman, Dk.83 Muhammet (68 Yeni Aksarayspor) - Dk.19 Ömer, Dk.25 Hüseyin, Dk.30 Yavuz, Dk.58 Semih, Dk.83 Emre (Maltepespor)

Ataşehir'in Sultanları

Emin Adımlarla: 3-1

Ataşehir Belediyespor Bayan Voleybol Takımı 2. Lig B Grubu 7. maçında İstanbul 50. Yıl Spor Salonu'nda konuk ettiği MKE Ankaragücü Bayan Voleybol Takımı'nı 3-1 geçerek üst üste 6. galibiyetini aldı ve ligde üçüncü sıraya yükseldi. Mücadelenin ilk setinde iyi bir oyun ortaya koyan Ataşehir temsilcisi seti 25-20 önde bitirdi. İkinci sette istediği oyunu ortaya koyamayan Ataşehir Belediyespor seti 17-25 geride kapattı. Mücadelenin üçüncü ve dördüncü setinde rakibine üstünlük sağlayan Ataşehir'in Sultanları setleri 25-18 ve 25-15 kazanarak mücadeleden 3-1 galip ayrıldı. Sultanlar gelecek hafta Ankara'da ligin lideri Karayolları Bayan Voleybol Takımı ile karşı karşıya gelecek.

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup Puan Durumu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	Hatayspor	14	10	2	2	26	12	32	+14
2	Göztepe	14	7	5	2	21	10	26	+11
3	Yeni Malatyaspor	14	7	4	3	24	16	25	+8
4	İnegölspor	14	7	4	3	20	12	25	+8
5	Pendikspor	14	6	6	2	20	18	24	+8
6	Turgutluspor	14	4	8	2	16	13	20	+3
7	Gaziosmanpaşa	14	5	4	5	18	20	19	-2
8	Tokatspor	14	5	3	6	17	19	18	-2
9	Giresunspor	14	4	5	5	19	16	17	+3
10	Kartalspor	14	4	5	5	14	18	17	-1
11	Gümüşhanespor	14	4	5	5	10	12	17	-2
12	Sarıyer	14	2	10	2	15	14	16	+1
13	Aydınspor 1923	14	3	5	6	16	20	14	-4
14	Tarsus İdman Yurdu	14	3	5	6	11	19	14	-8
15	Anadolu Selçukluspor	14	3	4	7	11	16	13	-5
16	Kırklarelispor	14	3	4	7	12	22	13	-10
17	Çankırıspor	14	2	6	6	9	17	12	-8
18	Dardanelspor	14	1	7	6	9	20	10	-11

Toplu Sonuçlar

Tarih	Ev Sahibi	Sonuç	Misafir
01/12/2013	Gümüşhanespor	0 - 1	Gaziosmanpaşa
01/12/2013	Kartalspor	2 - 1	Anadolu Selçukluspor
01/12/2013	Kırklarelispor	1 - 5	Göztepe
01/12/2013	Giresunspor	3 - 0	Dardanelspor
01/12/2013	Aydınspor 1923	3 - 4	Pendikspor
30/11/2013	Çankırıspor	1 - 2	Hatayspor
30/11/2013	Yeni Malatyaspor	1 - 2	Tarsus İdman Yurdu
30/11/2013	Tokatspor	0 - 2	Turgutluspor
30/11/2013	Sarıyer	2 - 1	İnegölspor

Gelecek Hafta Maçları

08/12/2013	Anadolu Selçukluspor	vs	Giresunspor
08/12/2013	Çankırıspor	vs	Yeni Malatyaspor
08/12/2013	Dardanelspor	vs	Sarıyer
08/12/2013	Gaziosmanpaşa	vs	Tokatspor
08/12/2013	Göztepe	vs	Tarsus İdman Yurdu
08/12/2013	Hatayspor	vs	Kartalspor
08/12/2013	İnegölspor	vs	Gümüşhanespor
08/12/2013	Pendikspor	vs	Kırklarelispor
08/12/2013	Turgutluspor	vs	Aydınspor 1923

Pendik Şampiyonluk Aşkına: 3-4

Bölgemizin şampiyonluk yolundaki en iddialı temsilcisi Pendikspor deplasmanda karşı karşıya geldiği Aydınspor 1923 takımını kıran kırana geçen mücadele sonunda 3-4 yenerek şampiyonluk yolculuğunda bir virajı daha geçmiş oldu. Maçın henüz 1. dakikasında Mehmet'in attığı golle yenik duruma düşen Pendikspor 3. dakikada Arif ile bulduğu gol ile maçta eşitliği sağladı. İlk yarı 1-1 beraberlikle geçilirken Pendikspor ikinci yarıda Arif'in 51. ve 69. dakikalarda kaydettiği goller ile 1-3 öne geçti. Evsahibi ekip 75. Dakikada Savaş'ın attığı golle ümitlensede Pendikspor'da sonradan oyuna giren Osman'ın 83. Dakikada attığı gol ile farkı yine ikiye çıkardı ve takımını rahatlatmıştı. 90. dakikada Aydınspor 1923 oyuncusu Mümin'in attığı gol Pendikspor galibiyetini engelleyemedi ve mücadele 3-4 Pendikspor galibiyetiyle sonuçlandı. Bu sonuçla geçen hafta aldığı yenilgiyi unutturarak Pendikspor haftaya kendi sahasında Kırklarelispor'u konuk edecek.

Aydınspor 1923: 3 - Pendikspor: 4

Stat: Adnan Menderes

Hakemler: Ali Adıgüzel, Asker Açıkgöz, Kemal Mavi

Aydınspor 1923: Ahmet Altın, Uğur, Bayram (Dk.78 Emre Yaman), Ahmet Kesim, Samet, Erdi, Emre İşçiler (Dk.67 Mümin), Seçkin, Umut, Mehmet, Savaş

Pendikspor: Yakup, Recep, Hakan, Abdullah, Cemal, Umut (Dk.45 Mehmet), Caner, İlhan, Eser, Azimet (Dk.81 Osman), Arif

Goller: Dk.1 Mehmet, Dk.75 Savaş, Dk.90 Mümin (Aydınspor 1923) - Dk.3-Dk.51-Dk.69 Arif, Dk.83 Osman (Pendikspor)

Sarı kartlar: Dk.49 Bayram, Dk.78 Umut (Aydınspor 1923)

Kırmızı kartlar: Dk.37 Seçkin (Aydınspor 1923) - Dk.40 Yakup (Pendikspor)

Kartal'dan Selçuklu Zaferi: 2-1

Kartalspor Spor Toto 2.lig Beyaz grubun 14.haftasında sahasında oynadığı Konya Anadolu Selçukluspor karşılaşmasını Uğur Akdemir ve Emrah Bedir'in

penaltıdan attığı gollerle 2-1 kazandı. Konuk ekip Konya Anadolu Selçukluspor'un tek golü ise Emre Köksal'dan geldi. Bu sezon ilk kez ilk 11'de kendisine yer bulan Uğur Akdemir maça damgasını vurdu. Maçın 18. dakikasında attığı golle takımını öne geçiren Uğur Akdemir maçın 52. dakikasında ikinci sarı kartını görerek oyundan ihraç oldu. Konuk ekipten ise 74. dakikada Volkan ceza sahası içinde yaptığı müdahaleden dolayı kırmızı kart görerek penaltıya sebep oldu. Kartalsporlu taraftarların muhteşem desteğiyle maçı galip bitiren Kartalspor 3 hafta aradan sonra galibiyetle tanıştı. Kartal ekibi haftaya deplasmanda Hatayspor ile karşı karşıya gelecek.

Kartalspor: 2 - Konya Anadolu Selçukluspor: 1

Stat: Kartal

Hakemler: Levent Balcı, Emre Ajun, Tunahan Ertem

Kartalspor: Osman Şimşek, Anıl, Zafer, Okan (Dk.81 Muharrem), Emrah (Dk.88 Burak Göksel), Mesut, Ramiz, Uğur Utlu, Azad (Dk.69 Ersel), Ethem, Uğur Akdemir

Konya Anadolu Selçukluspor: Mehmet Zeki Uçan, Fikret, Mehmet Abdullah Çoban, Volkan, Vedat (Dk. 77 Ahmet), İsmail (Dk.58 İbrahim), Emre, Ramazan, Murat Can, Gökay (Dk.86 Abdulkerim), Can Demir

Goller: Dk.18 Uğur Akdemir, Dk.75 Emrah(Pen) (Kartalspor), Dk.65 Emre (Konya Anadolu Selçukluspor)

Sarı kartlar: Dk.37 Zafer, Dk.64 Uğur Utlu, Dk.77 Mesut, Dk.90 Osman Şimşek (Kartalspor), Dk.45 Emre, Dk.67 Gökay (Konya Anadolu Selçukluspor)

Kırmızı kartlar: Dk.51 Uğur Akdemir (Kartalspor), Dk.74 Volkan (Konya Anadolu Selçukluspor)

BENİM
AÇIMDAN
Ebru TULGAR

Kadın Olmanın Dayanılmaz Keyfi

Ben ilkokuldayken münazaralar yapıldı, hala yapılıyor mu bilmem. Doğru ya da yanlış cevabı olmayan bir konuyu, öğrenciler karşılıklı tartışırlardı, kendi tezlerini destekleyerek ve jüriyi ikna etmeye çalışarak. “İnsan gezerek mi daha çok öğrenir, okuyarak mı?” tipik bir münazara konusudur mesela. “Kadın olmak mı daha zor (veya daha iyi), erkek olmak mı?” da öyle bir soru bence. Doğrusu yanlışı yok, kişiden kişiye değişir, bakış açısına göre.

Zorluğu ya da iyiliği tartışılır ama, kadın olmanın kendine göre incelikleri, yapıtaşları, ve müthiş bir keyfi vardır. Siz “her konuda kadın erkek eşitliği”ne inanır mısınız? Ben inanmam. Hiç feminist falan değilimdir ama bir sürü açıdan kadınların erkeklerden daha üstün yaratıklar olduğunu düşünürüm. Daha duyarlı, içgüdüleri kuvvetli, detaycı, planlı, pratik... Her şey bir yana, kadın, annelik gibi kutsal bir görev taşır bir kere, dahası var mı? Annelik kadın için eşsiz bir tecrübedir. Değer katar, sabır katar, olgunlaştırır,

bilgilendirir. Akıl, mantık sınırlarının dışında bir ilişkidir çocukla annenin, çocuğun yaşı kaç olursa olsun. Diğer taraftan erkekler iş hayatında daha avantajlıdır bana kalırsa. “Anne olmama” avantajıdır bu erkeğin. 20 yıla yakın bir süre yoğun tempoda profesyonel olarak iş hayatının içinde bulundum. Tüm kadınların çalışmasını desteklerim, yaptıkları işte çok başarılı olduklarına inanırım. Ancak kadın bir anneyse, işine bir erkek kadar konsantre olması, zaman ayırması, sınırları sonuna kadar zorlaması kolay değildir, kim ne derse desin. Bu gerçek de, yukarıya doğru hızla daralan kariyer piramidinde erkekleri bir adım öne geçirir.

Biz kadınlar birbirimize çok benzeriz. Çiçek severiz, ayakkabı çanta severiz, hiçbir şey almasak da vitrinlere bakmayı severiz, kuaföre gitmeyi severiz, parfüme ruja çikolataya bayılırız. Ha, her zaman yapar mıyız, alır mıyız, kullanır mıyız bunları? Tabii ki hayır. Ama bunlardan keyif almak, her kadın için genel geçer kuraldır. Ayak-

kabı demişken... Neden konfeksiyon mağazalarında genelde kadınlar çalışırken, ayakkabı mağazalarında çalışanlar hep erkektir? Garip bir şekilde geçenlerde dikkatimi çekti bu, tam da bir ayakkabı mağazasında. Orada çalışan delikanlılara sordum, onlar da bir cevap bulamadılar. Kim bilir...

Hiç dedikodu yapmayan, sevmeyen kadın var mıdır? Yoktur. Birkaç kadın bir araya geldiğinde, hiçbir kötü niyet, hatta hiçbir niyet bile olmadan, laf kendiliğinden gelir birilerini çekıştirmeye. Komşu, eş, çocuğun öğretmeni, artık kime kısmetse o gün. İçimizdekini dökmek, fikir desteği almak, belki de farklı bir bakış açısı aramaktır aslında bu.

Nasıl görüldüğümüz biz kadınlar için önemlidir. Bir kız ve bir erkek çocuk büyütürken, aslında bunun taa çocukluktan süregelen bir içgüdü olduğunu çok net görebiliyorum. Her daim hoş görünmek ve her daim genç kalmak isteriz. Nasıl bir ilişki vardır kozmetikle kadın arasında? Bir aşk, bir keyif ilişkisi aslında. Daha gü-

zel görünme, daha iyi hissetme adına... Ancak aynı zamanda bir medet umma, bir çare arama... Geçen yıllara karşı, yerçekimine karşı, hayatın zorluklarına, stresine karşı kendini koruma içgüdüğü. Çoğu zaman para verip almaya kıyamadığımız mücevher değerindeki kremler de ilgimizi çeker, sağdan soldan duyduğumuz zeytinyağı / yumurta sarısı karışımları da... Keyifli bir endişesidir kadınlığın, cildine, saçlarına, ellerine, tırnaklarına iyi gelecek, daha iyi gelecek bir şeyler keşfetmek.

Bu ülkede, kadınlığın keyfini doyasıya yaşayamayan bir sürü kadın var. Haksızlığa uğramış, tacize, siddete maruz kalmış, mahalle baskısı altında, duvarlar arasına sıkışıp kalmış bir sürü kadın... Daha çok demokrasi, daha çok adalet, daha çok eşitlik istiyoruz hemcinslerimiz için. Varoluşlarının tadına varabilmeleri, içlerindeki cevheri açığa çıkarabilmeli için. Çok keyiflidir çünkü kadın olmak.

Engin Özkan Mutabakatı

lıştı yani. Kahvehane toplantısında ekranda projelerini anlatırken fark ediliyor ki, kadrosu da, danışma kurulu da bayağı iyi Özkan'ın. Projeleri hem gerçekçi hem iyi temellendirilmiş hem de sosyal demokrat zihniyete uyuyor. Özkan'ı ekranın önünde anlatırken dinleyenler, onun belediye başkanlığı makamına oturması halinde bu projeleri hızla uygulamaya başlayacağına, buna hazır olduğuna ikna olur.

Oysa Engin Özkan, kimseyi ikna etmeye çalışmıyor. Kahve toplantılarındaki sunumları Maltepe halkı ile karşılıklı dertleşme biçiminde geliştiriyor.

Engin Özkan, Maltepe'de yapılan bütün kamuoyu araştırmalarında birinci sırada kim olursa olsun halkın ortak ikinci tercihi. Yani böylesi bir mutabakat sağlanmış ismi üzerinde.

Evet, Engin Özkan, Maltepe'de farklı bir belediye başkan aday aday portresi çizerek önemli bir seçenek durumuna yükseldi.

Bir kahvehane. Kiraathane de olabilir. Öyle meraklı, öyle öğrenmeye, sormaya istekli insanlar. Güzensu halkından bir kesit. Geçen hafta bir akşam bir araya gelmişler bu kahvehanede. Engin Özkan'ı dinleyecekler. CHP Maltepe Be-

lediye Başkan aday adaylarından biri Engin Özkan. Hani o hayli genç olan. Hani işadamları filan olmayan. Hani sık sık Gezi Parkı'ndan, gençlik hareketlerinden, gençlik liderlerinden söz eden. Şu makine mühendisi olan. Önseçim isteyen. Kendisine

öyle güvenen. Birbiri ardına halk toplantıları yapan.

Bu kadar çok tarife gerek de yoktu aslında. Çünkü birkaç ay içinde Maltepeliler, Engin Özkan'ı iyi tanıdı. O denli çok ça-

Ataşehir Belediyesi 2. ÇOCUK KİTAPLARI GÜNLERİ

5-8
ARALIK

Çocuk Kitapları ve
Yazarları Ataşehir'de

Carrefour İçerenköy
Alışveriş Merkezi

Altın Kitaplar Yayınevi • Aspendos Yayınevi • Bilfen Yayıncılık • Bu Yayınları • Can Yayınları • Doğan Egmont Yayıncılık • Engin Yayıncılık • Epsilon Yayınevi
Günışığı Kitaplığı • İş Bankası Kültür Yayınları • Koza Yayınları • Mavibulut Yayınları • National Geographic Kids • Nemesis Yayınları • NTV Yayınları
O2 Yayınları • Pegasus Yayınları • Redhouse Yayınları • Remzi Kitabevi • Timaş Yayınları • Tudem Yayınları • Yapı Kredi Yayınları

**BATTAL
İLGEZDİ**
Ataşehir Belediye Başkanı

**ATAŞEHİR
BELEDİYESİ**
Gelecek burada

0216 **570 5000**
www.atasehir.bel.tr

f facebook.com/atasehirbld
t twitter.com/atasehirbld

**Carrefour İçerenköy
Alışveriş Merkezi**

HER SABAH
SERPME
KAHVALTI
KEYFİ

30_{TL}

GRUPLARA
KUZU DOLMA

**%10
İNDİRİM**

ÖĞLEN
SERVİSİ
12.00 - 17.00
ARASI

**%10
İNDİRİM**

Bu Lezzete Bağlanacaksınız...

Rez : (0216) 410 92 22
Yazmacı Tarih Sk. No: 22 Suadiye Sahil Yolu
Kadıköy / Bostancı
www.tavacirecepustasuadiye.com

meşhur tavacı
recepusta®

1978